Marius Theodor Bârna

EROTICA 2000

sau

Prima poveste de dragoste a mileniului!

— Text dramatic

1999

Personaje:

Adi – un adolescent de 17 ani, iubitul lui Dia Dia-o adolescentă de 17 ani, iubita lui Adi, Stefan-tatăl lui Adi, funcţionar de bancă

Lia-mama lui Adi, inspector financiar

Mia-mama lui Dia, profesoară

Patru-tatăl lui Dia, medic stomatolog

Cita, Mihai, Gina, Ovi, Dumi, ete-colegi şi prieteni ai lui: Adi şi Dia

Mai apar: Colegi, prieteni, cunoştinţe de toto felul etc ai celor doi.

Un decor multifuncţional, va permite schimbarea rapidă, prin coborârări sau apăraţii de obiecte, a scenelor. Spaţiile din exterior vor fi reprezentate prin câteva componente semnfivative. Pentru definirea atmosferei sau a unei scene se pot folosi diferite proiecţii. Toată libertatea regizorului.

ACTUL I

Scena 1

Dimineaţă. Camera lu' Adi. El doarme toropit de visul său în ultimele clipe ale dimineţii. Interiuor în dezordine. Câteva zvârcoliri ale corpului. O oglindă reflectă televizorul ce prezintă, sau undeva sus, pe un perete se proiectează, visul lui: un ametec de pub-uri a cărui protagonist sunt: El şi Ea. Iată-l pe EL conducând nud o maşină pe serpentine şi descoperind-o pe ea într-o benzinărie. Iată o pe ea prezentând un tamponul SHE! Iată-l pe el band o cola la benzinărie. Iat-o pe ea curăţându-l parbrizul. Iată-l pe el fumând PALL MAL şi America te aşteaptă. Iat-o pe ea rujându-se şi pictându-l apoi cu tot felul de inimioare pe el. Vocile lor se amestecă

una cu cealaltă.

VOCE-ADI: *Acum în prag de 2000! Îndrăzneşte să fii în şuvoiul vitezei! Nimic nu-ţi rezista! Distanţele se pulverizează! Pătrunzi! Tumultuos! Explodând cu toată energia pentru că trăieşti clipa ce-o meriţi! Vei fi învingător! Trebuie să îndrăzneşti! Lumea îţl va aparţine! Pentru tine noi am creat VOLVO 2000 te aşteaptă!*

VOCE-DIA: *Sport! Pompat cu violenţă de mişcări energice ale gambelor, sângele urcă în creier! Irigă tot învelişul nervos! O circulaţie sanguină bună este secretul unei zile excelente! Fii profi!! Explorează! Vizionar! Nu ezita! Lumea e la dispoziţia ta! Mâine eşti în anul 2000!*

VOCE-ADI: *Ce zâmbet sport-tonic-sexy ai! Eşti tânăra! Nu rata şansa ta! Trimite o fotografie color însoţită de povestea celei mai frumoase zi din viaţa ta la concursul*

Modeling Night Show! O carieră de top-model te va arunca în lumea vip-urilor!

VOCE-DIA: *Cu trei luni în urmă pe o căldură ucigătoare o familie cu o fetiţă de zece ani a ajuns împingând maşina la orele prânzului la „benzi" unde lucram.*

Le-am făcut plinul, i-am servit cu un juice super-fresh şi au plecat fericiţi. Se depărtaseră cu două sute de metri când am văzut că fetiţa uitase o păpuşă Barbie. Am alergat după maşină, căci breakul meu avea o pană, am tot fugit, în urma lor, strigându-i, făcându-le semne, ţipând după ei aproape o oră... nu voi uita niciodată privirea fericită a fetiţei când şi-a regăsit păpuşa!

VOCE ADI*: DJ Bruno e din nou în direct cu dumneavoastră! O*

dedicaţie ultranoncormistă! Pentru Dani, cu muşchi de oţel şi inimă dulce ca o savarină, o melodie în această diminu neaţă-ci beată! La mare sunt fetiţele adevărate!...

VOCE DIA*: ... (plângând) ...l-am strigat căci am văzut că se îndepărtase, înota, înota, înota uitând de toate, ştiam că-i place să înoate, iar el tot înota, iar vântul doar îmi arunca ţipetele înapoi pe plajă, el înota, apoi l-am văzut pe el cum îl trăgea curentul, plaja era goala, era o zi*

infectă de început de septembrie, o lună cu ghinion... doar noi eram nebunii să stăm pe plajă când mai şi măcănea, am ţipat... nu mă auzea nimeni... nici nu ştiu dacă mă vădea EL, eu îl mai vedeam când îl ridica valul... îngrozitor... se tot ducea... ţipetele mele nu-l ajungeau... doar ochii aceia care ştiau că se pierd, duc, cad în valuri, blestemat să fie lumea această de nimeni...

El se ridică din pat. Formează un număr la telefon şi aşază receptorul pe casetofon. Revine la pat. A tras pătura. Pe cerceaf o pată mică albă a a rămas!... Este umilit de pată. Ca un soldat surprins de sergent în faţa plutonului cu cearşaful ud. Împachetează cerceaful şi-l aruncă într-un dulap. Iată-l înviorându-se cu extensorul! St... St... St... Şapte genuflexiuni, treisprăzece flotări, zece secunde de stând în cap, cas-ul care merge without problems.

Scena 2

Camera lui Dia. Ceaşca de ceai este lăsată pe noptieră. Buni împinge tocul gol de ochelari care stă deasupra unei cărţi. Din etui cade un prezervativ. Îl citeşte eticheta bosumflată. S-a cam debusolat. Dia care doarme. Bunica încearcă să ascundă prezervativul. Renunţă şi-l aşază în etui... Clipe lungi în care dimineaţa se lasă în cameră... Telefonul care sună, fata ridică din somn receptorul. Muzica care se aude firav în caameră. Iat-o pe buni, stând cuminte pe scaun, răsucind o batistă în mâini şi vorbindu-i fetei, proaspăt trezită.

BUNI: ...draga mea, nu ezita niciodată să-i spui lui buni dacă ai vreo problemă... niciodată nu ştii ce se întâmpla... nu ţi-am spus... bunul tău atâta m-a iubit şi a ţinut la mine, chit că mie mi se părea într-o dungă, doar ziceau şi fetele: Sandii îi dilii, dilii, multe numai el ştie! Numai după minge umbla, dar mă urau toate fetele din cartier, din Ioşia, că deşi era el nemaipomenit de ciufut, patru ani până m-am măritat şi-a pus mingea în cui, nu erau pe atunci banii de azi, patru ani la rând, am fost regina balului de toamna, când se făcea vinul, cu trompete, flori, cercei auriţi... Sandii, ierte-l bunul Dumnezeu era cel

mai bun stoper, nu intra pe teren până nu-i jura şeful galeriei că mă scrie toată tribuna pe bilete să fiu frumoasa balului… Patru ani la rând am fost EU! Frumoasa balului! înţelegi?… de crăpau de ciudă toate fetele, m-ai văzut în poze… bărbaţii sunt nebuni, nişte cai zbuciumaţi! Trebuie să-i ţii atentă în hăţuri… Patru ani la rând am fost mândra balului de toamnă!… Bei un ceai făcut de buni care te iubeşte!…

DIA: Buni, buni! Ce minunată eşti tu bunii!…

A coborât din pat îmbrăţişând-o pe pe bătrână. Şi-a lăsat capul în poală. Din reponderul telefonului se aude o melodie. Aceiaşi ca şi la EL! Au rămas pe noptieră ceaşca ei ceai, cartea şi etui-ul…

Scena 3

În holul de lângă baia, unde se spală tatăl ce vocalizează bărbierindu-se, şi-i ghicim umbra figuriii prin geamul de sticlă, face câţiva paşi pe vârfurile picioarelor El. Mâna lui extrage cu fineţe portmoneul dolbora de bani. Pachetul de bancnote fluturat profesionist.

ADI: …ce vâna e să-l furi pe tata! El omul ultracerebral-nerisipitorulatotştiutorul „hm… ce grav îmi taie bugetul pe o săptămână când am buşit vreo teză… câte texte… el care e marele spanac, insensibil-inodor-inabordabil de solicitanţii de credite medii de la CEC-ul autohton… nu e genul până la câteva bancnote să se mire de portmoneul mai uşor… oare tata a crăpat de foame, cum îmi zice Ovi de bătrânul lui când a fost acu un an pe liber… hm, tată, tată, tatăticul „nici nu-ţi dai seama ce bine îmi pică bănuţii tăi… rade-te, obrazul lins ca de câine e semnul disciplinei omului-emploiet-high standard, orice m-aş screme nu te-aş putea convinge să-mi acorzi în avans aceşti bănuţi pe care săptămânal îi negoceiez, de-mi vine să vomit ce greu e să te umpli de mangoţi pe căi civilizate într-o ţară atât de nenorocită ca şi ţărişoara asta a noastră… poah, bogdaproste, am şters-o să încep o nouă zi care trebuie să fie dulcişoară, nenică… hai cu francii la Maradona…

Câteva bancnote sunt introduse în chilotul marca

Maradona al lui Adi-EL. Dispare pe furiş în timp ce în baie tatăl fredonează o ta, la, la... laaa! LA!

Scena 4

Iat-o pe ea în toaleta şcolii. E sprijinită de perete, înconjurată de o colegă ce fumează, de altele cocoţate pe canatul ferestrei. Ca o roack-eriţă care se respectă, Carmencita îl cânta, apropiindu-se, parcă îl simte răsuflarea, sau depărtându-se însoţită de celelalte fumătoare. Totul dansat. ROCK. Carmencita este solista. O solistă care cânta, se întoarce, pozează, o vampă adevărată. O statuie este doar EA-Dia!

Carmencita: Fii atentă că bărbaţii mint!

Fii atentă cum trebuie să-i alinţi!

Dia: Eu îl iubesc! Pur şI simplu!

Carmencita: Ca politica e amorul! Ai să-l minţi! Ai să-l spui!

Te urăsc!!!... (îl şuieră la ureche) Când ţi-o suspina inima după el!

Dia: Nu pot să-l rănesc!

Colegă: Durerea îl face pe oameni mai romantici! **Carmencita**: NEVER SAY NEVER! Nu este iubire fără suferinţă! **Dia**: Îl voi pierde!... M-a ameninţat că mă lasă! Înţelegi! Fără milă! **Gina**: Aşa sunt bărbăţii! Nişte porci!

Carmencita: Nu despera nici măcar la tablă! Ia o priză şi vei fi oablă!

Dia: Mă tulbură...

Colegă: Are buzele aşa de mişto!...

Gina: Ai mai slăbit în ultima vreme...

Carmencita: E clar! E idiot cum bănuiam! îl vei câştiga! Spune-i doar pleacă!

Va reveni! Ignoră-l! Te va adora! Provoacă-l! Va fi sclavul tău!!!

Dia: Eu nu mă joc cu dragostea cuiva!?!

Gina: După ce-ai pus laba pe el! După ce mi l-ai furat! Da, da, da!

Carmencita: Taci! (către Dia) Vai dispari!

A stins nervoasă ţigara de canatul uşii arcând-o într-un closet. Clopoţelul le dă de ştire. Oh! La dracu’, dar ce

să-i faci când eşti la şcoală! Un pachet este ascuns într-un ciorap, o ţigară pe pipată-pe jumătate aşezată în sutien... O spălare aromată şi rapidă a gurii cu un şpray şi caramba!

(Pe întreaga durată a scenei în partea superioară se va un afişa un text fosforecent: Tutunul este dăunător sănătăţii! OSM 111.

07.09.1999)

Scena 5

Iată-l pe El-Adi aşezat pe banchetă, lăsându-şi capul pe geamul metroului care a pornit... Şinele parcurse în viteză de metroul care intră în tunel... Ochii lui închişi...

Iat-o pe EA-Dia, puternic fardată şi machiată, în postura de prezentatoare a unui program de teleshoping. Prezintă câteva obiecte de excentricităţi erotice. Se ocupă de un bici cu care biciuieşte spatele gol al băiatului, al lui EL aşezat pe scaun-multifuncţional...

Dia: Aliajul din care au fost realizate bilele este o structură specială ce combină metale nobile realizate în vid oferind subiectului o protecţie igienică perfectă! Preocedeul testează capacitatea rezistenţei la o acţiune violentă, dinamică şi periodică. Ea, acţiunea, natural, hm... oferă pacientului posibilitatea de a-şi balansa excesele printr-un supliciu cu veleităţi de penitenţă. O

combinaţie de plăcere şi durere doar pentru cei... Instrumentele la preţuri diferite în funcţie de numărulul de bile: 300, 600, 900 pe unitatea de şnur puteţi obţine comandând la numărul 3366399!

Pleosc pe spătel nud al lui. O lovitură, dou, trei!!! Vffff!!!... îşi deschide el ochii. Metroul a intrat în staţie...

Scena 6

Ea e aşezată cu faţa spre noi la o şedinţă de tatuaj. Un cearşaf imens şi alb imaculat o acoperă lăsându-i umărul gol pe care lucrătorul-tatuor încrustează prin lipire un Săgetător-abţibilt, ce apoi e impregnat de aparatul electric. Flash-uri scurte iluminează violent imaginea!!!

VOCE-ADI: Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe braţul tău; căci dragostea este tare ca moartea

şi gelozia este neînduplecată ca locuinţa morţilor! Darul ei este jar de foc, o flacără a domnului!

Dia: Apele cele mai mari nu pot să stingă dragostea şi râurile n-ar putea s-o înece, de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, decât dispreţul! (Cântarea Cântărilor)

Lucrător: Tatuaj: Săgetător; durata 7 zile: 31500 lei plus TVA...

Plăteşte în grabă, complet ignorându-l pe lucrător ce primeşte banii. **Dia:** Vino repede, iubitule, ca o căprioară sau ca puiul de cerb de pe munţii plini de miresme!

Scena7

Terasă. El stă la o bere cu prietenu' său cel mai bun, zis şi Ovi. Fumează amândoi, cam mult, iar el Adi a cam depăşit limita berilor! Aproape că-i vine să plângă.

Adi: Sunt o piele!...

Ovidiu: Easy, ea sy... Hai să vindem nişte „muşte" în complex că se iau bani grei!?!

Adi: Mi-e frică...

Ovi: Nu trebuie să-ţi faci probleme! Nu scrie pe viruşi că-ţi aparţin... ai dat discheta şi e ok! Hai că-mi ard degetele după bănoci... Să mai vezi de ce afaceri am dat!

Adi: Nu mă bag că-mi pierd libertatea de mişcare „E unul mai isteţ mă reperează că-i stilul meu... de luni de zile aştept seara asta! O visez noaptea.

am

somat-o... VREAU! Îmi plesnesc ouăle, îmi rup buzunarele!

Înţelegi...

OVI: Fii mai detaşat... Cred că prind o comandă să intrăm pe blat în nişte fişiere!

Adi: Explodez... mi-e inima ca plastilină... cheful ăsta e la ţanc...

A căzut cu capul pe tăblia de fier a mesei. Vio îl ridică obligându-l să zâmbească, măcar să nu-i dea afară chelnerul că se fac de belea...

Ovi: Gacile apreciază mai mult siguranţa, poţi să fii mai dur, dar stăpân... sunt bani grei!

Adi: ...e atât de gingaşă...

Ovi: Încerca înainte o pipiţă! Să fii mai rodat! una la două lozuri... nu te du aşa... numai la sentiment să nu ai surprize... uite mergem să vindem vreo trei viruşi de „anno” 2000 şi te duc la una brici...

Adi: O văd peste tot...

Ovi: Mai dihai ca Fecioara Maria!?! Hai mă nu fi idiot că se rezolvă!

Adi: „Mi se aburesc ochii... mi s-au înmuiat timpanele!

Ovi: Lasă că trece... treci Dunărea de cinci ori, ai să răzi de fiţele astea... ai să cauţi altceva... viaţa e mişcătoare, bani sunt ai dracului... de aia te tot înnebunesc! Vinde când plânge piaţa după „muşte”! Ce n-aş da să le pot bunghi eu! Mamă!... ce de bani aş pune pe masă!?! Să vezi atunci distracţie! Îţi arată barosanuă!

Adi îşi stinge ţigara în podul palmei fără să aibă niciun rictus! E clar că e pulbere! Se ridică şi o ia din loc. Vio sare să-l ajute, dar e respins de îndată!... Adi părăseşte terasa împleticindu-se. Cu o sticlă într-o mână, de mirare că nu a spart-o. Pleacă. Singur...

Scena 8

Cu gândul la el care e ca un curcubeu pe cerul otrăvit al oraşului, Dia trece strada ignorând semaforul roşu, maşinile ce trec, bălţile de după ploaie. Inima îl freamătă după el. Bate, să-i spargă pieptul, cum să n-o oprească cu firava-i palmă...

VOCE-DIA: Cum ar fi să dispar, să mă duc, sau să te văd cu alta trecând strada, mână de mânuţă...

DIA: Fereşte-mă Doamne de disperarea şi gelozia tâmpă, ce mă fac dacă ajung să mă bat, să-mi surul părul sau să mă zgâriii cu vreo nebună pentru EL... vai fereşte-mă de riduculeţul de care e plină viaţa... las-o să fie până una alta o boare de primăvară... veselă ca o şedinţă de permanent... Hap-ciu! Hai, noroc să fie, să trăiţi!

Doar câteva clipe şi se vor întâlni... Până una alta o maşină frânează brusc, o depăşeşte milimetric ocolind-o, un geam este coborât, o flecmă o pocneşte în obraz

însoţită de înjurătură!

ŞOFER: Beleşte ochii pe unde calci! Vrei să te plătesc ca nouă!?! Hai că mâine, poimăinăine dai cu popoul şi e păcat să ţi-l accidenteze nenea!…

A rămas înţepenita de umilinţă! Greaţă!

Scena 9

Adi e lângă o maşină de care sprijină într-o parcare o cocotă. Se tot încurca numărându-i nişte bani. Ei nu e prea clar ce vrea el…

Cocota: Eu pot şi aici, uite că n-are alarmă să strezez toată parcarea, te taxez la urgenţă, dacă te termini sub zece minute, dar nu cred eu că ţii mai mult de trei după cum arzi… îţi fac o reducere… că să nu zici că te curăţ de bani… hai puiule zi, ceva… nu-ţi fie frică că sunt curată ca un SPRITE din congelator!?!

El ezită, morfoleşte pe buze o ţigară, e vădit emoţionat, ea cucerită de această timiditate, dă să-i mângâie frizura bross. Îl cheamă, el încă e încordat, ochii îi sunt roşii, stomacul dă să iasă în clocot. Cuvintele i se învârt pe buze.

Adi: Mă interesează care e traseul pe care e cel mai bine să pipăii o gagică când e…

Cocota: Nu e o lege, fiecărei femei îi trebuie un alt şpil…

Adi: Decartează…

Cocota: Puiule, mie-mi plac ăia care mă zgârăie pe spate, pe piele, pe ceafă, oriunde, îmi vine să ţip, unora le plac cuvintele porcoase, altele să fie bătute, vezi şi tu dacă o strângi pe una şi nu sughiţe pe nas, dă-i la oase că e semn că uită de ea…

Adi: O să fie prima oară…

Coco: Fii finuţ, că toate apreciază, pune suflet şi totul vine de la sine, o iubeşti?

Adi: Ca un nebun?

Coco: Ce cauţi aici? **Adi:** Nu ştiu… **Coco**: Ai şi băut… **Adi**: Mi-e frică… **Coco**: Ea te place?… **Adi**: Cred că da?

Coco: Hmmmm… hai caramba! Du-te la puicuţă, că e păcat să te consumi lângă o babă ca mine…

Adi: Mi-e frică să nu-mi pierd capul!

Coca: Ha? Păi aia e tot farmecul!... Vai, dar nu ştii că cei mai libidinoşi, greţoşi, ordinari sunt bărbaţii lucizi! Aia care nu-şi pierd capul şi se uită ca la microscop...

că eu îl ginesc imediat... pentru mine e muncă, nu plăcere, imediat mă prind, dar când văd unul de asta care nu mă vrea, măcar aşa cu un pic din nebunie... hm... mă enervez şi reduc motoarele... trec pe normal... îl lasa pe el să tragă la rame până se dezumflă!... Înţelegi că am şi eu amorul meu?!? Dă-mi o ţigară şi

dispari că e păcat să pierzi noaptea cu mine!

Adi îl aruncă pe capota maşinii câteva ţigări, cocotei îl scapă un: „măsa!?! dar el o strânge, trupul ei e încă o provocare pentru Adi. O întoarce spre el, apucând-o cu furie în braţe şi aplicându-i o sărutare-ventuză-arzătoare căreia Coco nu poate să nu-i răspundă, iar minima ei dexteriate îl magnetizează pe Adi. El a redevenit bărbat! Trebuie să o chinuie. Fără milă! îi întoarce desourile, dar când ea începe să-l caute el simte că explodează!

Acest corp mirosind a carne-carne-carne îl sufocă! Adi o împinge cu violenţă. Ea cade în fund, mârâind ceva şi întorcându-şi spre el nişte ochi sticloşi şi reci ce şi-au pierdut orice farmec. Puştiul e speriat. Unde să fugă? Se cocoaţă pe o maşină şi sărind de pe portieră pe alta părăseşte parcarea însoţit de avalanşa de alarme care pornesc instantaneu.

Scena 10

Sunt întinşi pe canapea cu capetele lipite unul de altul, cu privirea aţintită în plafon. În cealaltă parte a camerei se dansează pe muzica ce se aude în surdină. El se tot joacă cu o brichetă. Gina se apropie şi-şi aprinde o ţigară. Lui îl scapă un zâmbet. Dia să-l mănânce.

DIA: Vrei să mergi cu ea?

ADI: ...Te rog...

DIA: Eşti liber...

ADI: Mă urăsc!... Tu chiar nu înţelegi...

DIA: Întotdeauna clipa aşteptată te plesneşte...

ADI: Mă simt un armăsar înaripat ce-şi zdreleşte

penele de rolete!?!

DIA: Parcă sunt o vacă dusă la tăierea electrică! Cu electrozi care-mi zgârărie şoldurile! Dracul mi-a legat de picior o oală de noapte să-mi strângă sângele...

ADI: Când ţăhneşte? E de inox? **DIA:** Oala? YES! It's MADE IN USA! **ADI**: Special for a virgin sânge!

DIA: Nu râde vierne ce aştepţi să-mi sugi corpul cu poftele tale perverse!?!

Sunt în formă. Atât de aproape, atât de departe. Provocatori, vrând să sfideze tensiunea clipelor cel puţin prin vorbe. Ea însăşi e surprinsă de de curajul ei, lui îi place joacă ce vine. Porcărioare, pub-uri, ştiri tâmpite i se amestecă în creier... **ADI**: M-am spălat pe dinţi cu Colgate! Hm... am condomul ce-mi păstrează microbul! Sunt perfect pentru un exerciţiu de 22.000 de volţi...

DIA: ...şi inima?

ADI: Ai să răzi, ai săăă... hm nechezi... **DIA**: „poftimmmm... **ADI**: ...hmmffff... necheziii

DIA: Mai zi o dată!

ADI: NECHEZIII!!

DIA: Pusssiii!!!

ADI: Inima e vegetariană!

DIA: Cum ai zis?

ADI: DA!!! NU vreau carne! Vreau iubire! Sentiment, nenică, pielea s-o drapeze!

DIA: Eşti nebun! Hai să pipăm ceva

ADI: „vreau să beauuu

DIA: Cu Gina?

ADI: Nu îmi mai adu aminte! A fost o ameţeală!

DIA: Te-ai încurcat cu ea! Te-a făcut să suferi!

ADI: Te iubesc de înnebunesc! Nu mă crezi! Beau că simt că clocotesc! Sufletul arde ca un cazan de smoală!

DIA: Nu e prea mult...

ADI: E mult, dar e bun... te iubesc... ştii de câte ori te-am visat...

DIA: ...hm... cummm? **ADI**: CĂLĂRINDU-TE! **DIA**: Ah! ce greţos!

ADI: Erai un înger cu aripi mov ca la un deltaplan,

asta mă cam înspăimânta, ce plutea deasupra unei benzinării părăsite… cerul era roşu, nimeni, dar nimeni… stoluri de ciori înconjurau staţia, nu ştiam dacă vei coborî, te-am aşteptat mai multe ore, urlând, chiuind, nechezând! …

DIA: Cum?

ADI: Chiar aşa nechezând spre nori „să cobori… Rămăsesem fără benzină, singur în pustietate… nu se vedea nicio maşină la orizont… mă gândeam că mă poţi lua să mă duci… şi m-ai luat într-adevăr, iar eu purtat de tine, zburând, realizam că te încalec şi că pot să-ţi transmit dorinţele-ordin-pofte ale mele la care tu de îndată să răspunzi… deveneam pilotul unui bolid care străbătea spaţiul descoperindu-te pe tine!!!

DIA: Vai ce confuz… Stilul ăsta masculin atotstăpânitor care presupune subjugarea partenerei, un fel de umilire a ei îngenuncheată, fără posibilităţi de ripostă, în faţa mascului care grohoie, mârâie, fonfăne şi căruia ea angelica trebuie să i se supună de îndată „brrr

ADI: Eu NU! NICIODATĂ! Mă dedic total!… dacă îmi spui să sar până în cer îţl aduc… ăăă… norii în braţe… uite!…

Excitat, Adi, începe, să sară pe saltea încercând să atingă tavanul. O pereche coboară scările, e observată de alta şi Gina, cea cu ţigara, împreună cu un bross-blond-l.89 urcă scările. Adi îl reperează. explodează.

ADI: Ole! O schimbare de ştafetă la camera de bulăneală! Urmează o pipăială de 20 de minute, de încălzire, căci frumoşii sunt în relaţie de doar zece zile! Programaţi-vă de urgenţă dacă aveţi poftă de nişte tăvăleală, nişte strângeri-termice-carnale!

DIA: Nu se poate! Ha! ha! Ha!

TIPUL GINEI: Porcule! Eşti gelos că te-a lăsat!

GINA: Ce vrei dragă cu istericalele astea! Nu vrea prinţesa să-ţi dea fofo?!

DIA: Nu-ţi permit!

ADI: Obsedaţilor! Nu puteţi fără să vă frecaţi după programare! Please rezerve our sex-room! Când ai intrat ai

înghiţit chewingoom-ul, eşti ca un călcător şi răsufli caasemeni unei locomotive. Pipăială, limbi, mozoale la comandă! Mi-e greaţă! Mă fuck!

TIPUL GINEI: E manga!

Gazdă: Încetează că vă dau afară!

ADI: Poftim! S-o văd şi pe asta! Poate mi se scoală la „mobilul”! Intrăm în „dialog”!?!

DIA: Linişteşte-te!

ADI: NU vreau! Vreau să urluuu!

GINA: Ce băiat finuţ era când mă curta pe mine!...

DIA: Ciocul mic!

GINA: Poftim!

DIA: Fără! lasă fiţele!... Adi! Hai să plecăm!

ADI: Dacă zici tu!

DIA: Doar odată şi am fugit!

ADI: Fac orice pentru tine! Sunt sclavul tău!

Printre ţipete, urlete, revolte verbale, tentative reciproce de agresare, Dia îl scoate pe Adi. Cei doi pleacă.

Scena 11

Bulevard. Adi borăşte în mijlocul străzii. De pe trotuar, Dia îl priveşte îngrozită. Mai trece o maşină în viteză. Adi revine lângă ea. Miroase îngrozitor.

ADI: Sunt terminat!

DIA: Puţi ca un porc!

ADI: Lasă că şi şosele sunt o mizerie!?!... Sunt revoltat!

DIA: Poftim? Eu ar trebui să fiu scandalizată! Mă faci de baftă!

Lui îl revine energia. Ţopăie într-una ţipându-şi revolta la tot oraşul. La maşini care-l claxonează, clădiri, puţinii trecători care-l fluieră vesel, la cer, la stele, la toată lumea care are urechi să-l audă, dar natural, în primul rând la Dia.

ADI: Toţi sunt înnebunit! Bebeluşii au descoperit sexul de câteva săptămâni şi nu mai există nimic altceva decât Playboy, prezervative, popouri, ţâţe!

DIA: Pardon!

ADI: Scuze! Toate gândurile care le colcăie creierii

au aceiaşi origine! Până şi trigonometria sau geografia au devenit sexoase! Nu se mai face un buly fără camera de amoraş! Dacă merg la film îmi ţiuie urechile de limbile din ultimul rând!

Crede-mă sunt revoltat! Astă-noapte l-am descoperit pe babacul cu insomnii la

Adult-Only!

DIA: Ei nu mă înnebuni!

ADI: DA! Nu degeabă sunt fecioară de septembrie! Mie mi se pare că trebuie să fie astfel! Poţi fi Elvis în anul 2000!

DIA: Eliade descoperise totul după un traseu iniţiatic…

ADI: Azi orice idiot sună la telefoanele fierbinţi!

DIA: Ai încercat?

ADI: Fix pix!

DIA: Eu nici nu ştiu cum trebuie să fie că pare o competiţie! Cita a inaugurat topul celor ce i-a încercat! Le dă stele ca la hoteluri, notele sunt didactice!… Mă! să-i faci tu fiţe lui Gina! Erai „gelo”! Să le strici seara ca mârlanul!

ADI: Sunt poet!

DIA: Eşti beat!

ADI: Iartă-mă!

El a îngenuncheat. Ea asta nu mai vrea să vadă şi o ia din loc. Caramba. El după ea! În genunchi, prin bălţi, apă e vară-toamna, tot după ea! îşi aruncă cămaşa care pute, rămâne în maiou. Nişte poliţişti îl fluieră. Cei doi o iau din loc. Fug ca disperaţii! Fug! El a prins-o pe ea de mână şi o trage cu furie! Ea nu-i mai poate rezista. Chiar dacă în alergare încearcă să-l oprească…” Adi, iubi, nebunule… linişteşte-te… nu mai pot… înţelege-mă, iubi… idiotule!… El a dus-o, transportată, aşezată pe borna km ZERO! Iată-l cocoşel-Romeo-avăntat învârtindu-se în jurul ei, vorbindu-i ca pe scenă, Ea e undeva sus în lojă!!!

ADI: Iubit-o am şarpe ani de douăzeci de zile, te visez patru zile pe săptămână, am uitat de Pentium, viruşi, Vio e ruinat, dacă vreau sunt în semestrul următor primul

pe şcoală, babacul mi-a promis maşina, eşti prima dragoste pur-şi-simplu-ADEVĂRATĂ! Am învăţat Grecia din prospecte ca să aranjez la vară un voiaj şcolar! Am propus o temă-mitologică-point! Geometria şi filosofia la originile sacrului!!! Să ne trimită Dâra cu încă vreo trei! Important e să fim „togheder”, nu pot să exist fără să nu te visez de „dimi” până în noapte!

DIA: Hopa! STOP! Mă dai peste cap! nu mai înţeleg nimic!

ADI: Iubi mi-eşti atât de dragă!

DIA: Easy! Stai deoparte!

ADI: Sufăr!

DIA: Puah! hm... nu ştiu dar vreau să fie astfel!... înţelegi... chiar dacă ne păcălim...

hm... aşa dezamăgim... nu vreau să fie...

ADI: Cum vrei?

DIA: Ştiu ce nu vreau!

ADI: Ţi-e frică?

DIA: Mnn... uneori...

ADI: Nu te mai simţi atrasă...

DIA: Ba da... deşi nu tot timpul... uneori...

ADI: Uneori?

DIA: Uneori te uit... **ADI**: Nu se poate... **DIA**: BA DA!

ADI: Şi-mi spui asta!

DIA: TACI! Nu-nţelegi că mă gândesc cum să fac să... ăăă... elimin ce nu e bine! DA! Pur şi simplu! Pentru că nu-mi place să fie standard! Ca pe banda! Azi că ne-a venit rândul? NU! Niciodată! Nuuu! Ce e ca şi cum circulă tramvaiele, programul ştirilor tv, pe anotimp, după strugurii care se coc! Nu vrea! ASTA mă face să vomit! Vreau complet ALTCEVAAA! Înţelegi iubi!

ADI: Hmmm, mă pasezi!

DIA: NU fi idiot!

ADI: Nu sunt!

DIA: Ok!... hm... atunci...

ADI: Daaa?... Da, da, da! Şi eu vreau să fie astfel!

DIA: Excelent! Atunci? Că suntem în septembrie, zodia ta!

ADI: Atunci?

DIA: Atunci!

ADI: Atunci s-o facem de revelul 2000!

DIA: Poftim?

ADI: Da, dea, da! La intrarea în mileniul ce vine! Asta poezie, iubito! Ne vom cunoaşte până atuncea bine! Hai să descoperim lumea şi pasiunea!

DIA: Eşti nemaipomenit!

ADI: Dacă e să fie amor carnal, să-l petrecem la intrarea în mileniul trei!

DIA: S-ar putea să fie o chestie…

ADI: Cum îl descoperă lumea pe Dumnezeu, vom sfinţi a noastră îmbrăţişare…

DIA: Nu fi vulgar…

ADI: Simt că fac ceva marfa! Nu plesneală după ceafă! Marfă, nene! Ca la Cărtărescu!

DIA: Chiar l-ai citit?

ADI: Ceva poezi cu peruci, femei cu sifoane şi o bulăneală am reţinut pe Stefan cel Mare, cu un bloc, să nu crezi, deşi răzi în ghionturi!

DIA: Iubi simt că sufletul e ca o elice, se învârte şi mă râdea!

ADI: Nu poţi nici să râgâi!

DIA: Porcule!

ADI: Iubi! Crede-mă că iubesc privaţiunea! N-am treabă când simt că te înalţ urgent în nori! Inima mea colcăie ca un chewingoomsuper-mentolat! Simt creierii cum mi se aerisesc! Plămânii mi se umflă cu pasiune! Amorul îmi plesneşte venele! Sunt al tău iubi! Îngenunchez! Aici la km 0 şi-ţi spun că amorul începe cu noi doi! Un mileniul ne aşteaptă! Pregăteşte-ţi buzele! Ale mele crapă doar când îţi simt respiraţia aa… a… a.

DIA: Ho! Ho! HOOO! Gata Home! Du-mă iubi acasă! Taci că strici visul!

Adi e încă în genunchi în faţa ei cocoţată pe borna km O. Mâinile largi bălănbănindu-se, corpul bătând în aerul nopţii, vocea răguşită, încă e plin de energie! E dinamită!

ADI: Sunt regele de pică din cartier! Mă uit la lună cu jind! Cu a ei bronz fruntea mi-aş vopsi!

DIA: Taxiii!... *A luat-o la goană*

ACTUL".

Scena 1

Dimineaţa zilei imediat următoare. Dia converseează aprinsă la telefon cu Cita, conţinându-şi operaţiunea de decupaj dintr-un teanc de reviste Avantaje-PRO-Cinema-Elle. Plutesc prin cameră articolaşe pe temele sexuale: higenă, drame, tăiate, unele făcute avioane etc...

DIA: Gina e o ticăloasă! Pur şi simplu!... hmmm da! e chiar aşa... iar de Adi şi-a bătut joc gratuit... hm... doar pentru orgoliul ei care se visează top model şi nu-şi poate începe cariera fără 30 de victime masculine... Da, Da, Da! mi-a plăcut de Adi chiar cu porcărioarele de aseară... cum să nu-l aprob total... ba chiar şi definitiv! nici nu ştii ce dulce e... şi-a scos limba „semnificativ", hmm... nu cred, Cita nu eşti genul lui, e un SCUMP! Cita nici nu ştii ce-am hotărât... ceva minunat, nu pot să-ţi spun la telefon... mă redescopăr pe mine şi lumea, ca la ieşirea din mare... trebuie să ne revedem la bazin, nu vii atunci deseară! ok! ... nu mă intereasează o revistă femină în şcoală... nu, nu, nuu! nu cred că numărul femeilor nefericite este mai mare decât al bărbaţilor care beau de necaz, chestia cu ei porci-for ever îmi sună ca şi clişeu, iar în afaceri, m-ar tenta când voi fi „în bani-female-with job", de ce nu? poate ajung VIP pe culoarul businessului, e cel mai elegant! Lumea trebuie să uite că am fost copilă! Nu, nu fac mai nou versuri! Ciocul mic... cum sunt colegii supăraţi, o să-i văd şi dacă fac mutre le vărs şi eu câteva... aşa să-i pişte-înţepe-atingă... nu mi-a spus vaca aia de Gina... nu n-am făcut fixaţie, aşa mi-a spus că sunt al dracului! ah... lumea asta mă face să vomit! Ai auzit de amorul gen-cinema: partenerii trebuie să fie atenţi unul cu altul, se recomandă cumpărarea de flori, servirea unor tonice, gin etc, revistele de femei remarcă apetitul pentru dulciuri, tentaţia apre confesiune, shit! cum adică? îţi descarci sufletul numai dacă faci amor, e cum se spune?... hm pe numere...

căsnicia se hotărăşte în pat, de ce nu pe o barcă pe lac!?! Inima nu freamătă ca şi vântul? Eu îţi spun că da, daaa, DA!... te rog să mă crezi că vomit când aud de ceva ce e DECALOGUL iubirii pe care vi-l oferă suplimentul cotidianului Vocea

Bucureştiului!

Dia a închis. Convorbirea a obosit-o. Se aşază pe pat. O lacrimă îl apare în colţul ochilor. E singură. Doar cu EA! Un articol făcut ghemotoc aruncat într-un colţ. Cu un carioca gros, verde scrijeleşte peretele, cuvinte firave, unul după altul:

Voce-DIA: Cum poţi să zbori când inima ţi-e lespede

Sufletul nu are putere să ridice Greaua carapace ce-l striveşte. Sunt gândurile întortocheate Ascunse de multe clipe în vine. Sunt ţipetele corpului

Ce nu-şi află răspuns în creier!

Speranţa nu circulă cu metroul, Aleargă noaptea prin cartier Batjocorită de toţi golanii!...

O săgeată face legătura între text şi poza ei la clasă alături de EL! EU

toamna, with him, IUBI, septembrie, spre balanţă, aproape de 2000!...

Scena 2

*Sunt la masă. Adi şi tatăl său. Micul dejun servit în tăcere. Adi este cel ce venit **dimineaţă. E o minune că e treaz. Taică-său rumegă un discurs ce trebuie să vină...***

TATĂL: Da cum de v-aţi trezit aşa de dimineaţă, domnule junior?

ADI: Mă duc prin târg...

TATĂL: E un ghişeft aşa bun că astfel nu se poate? îi atent să nu dai de vreo belea!

ADI: Se vând de toate! De la maşini la lame de ras, de la gagici la măsline verzi sau indispensabili taiwanezi, manuale şi medalii comuniste pentru bancnote din perioada interbelică. Eu nu cumpăr droguri, fii liniştit, aragaze sau antene furate, maşinile fără serie nu-l interesează pe Ovi, sunt mai blând decât bănuieşti...

TATĂL: După cum răcneai azi-noapte pe stradă... te-a auzit maicăta, ea m-a trezit.

Fii atent că sunt delegat să-ţi frec ridichea, nu se poate să vii acasă înjurând lumea.

Ce ai tu cu spiritul românesc, ce nu mai poţi trăi fără să-l invoci pe Caragiale ca pe stadion, să-l înjuri pe Eminescu!?!... ai răbdare dacă vrei să pleci, obţine o bursă în State şi eu sunt primul care te susţin!

ADI: Totul mi se pare o balegă! O caricatură ambulantă! Politica, străzile murdare, closetele care nu există, putoarea din metrou, discursurile profilor înaintea tezelor, tu nu simţi că tu sufoci?

TATĂL: Puiule, ia-o mai moale pe pista asta... concentrează-te pe carte, că mâine poimâine vin examenele, viaţa nu e aşa de neagră... vin şi clipe mai respirabile...

ADI: Crezi?

TATĂL: Ştii care e deviza mea! Nu desperi nici în faţa plutonului de execuţie!

ADI: Eşti un caraghios!

TATĂL: Uite aşa nu risc niciodată o internare la nebuni!

ADI: Eşti omul de cristal! Nu greşeşti odată! Un expert perfect de analiza solicitărilor de împrumut al investitorilor mijlocii. Hai să trăiţi!

TATĂL: Nu face mişto că job-ul meu prevede nervi tari, făre fiţe psihologice...

ADI: Stop! O întrebare! Cum ai cucerit-o pe mama! Ea e mai melo! **TATĂL**: ...hm... am fost un peţitor de cursă lungă... Nu am obosit niciodată...

Ea m-a luat!

ADI: Hai zi!... nu fac mişto... sunt şi eu îndrăgostit... de Dia!

TATĂL: Cred că e cea mai frumoasă perioadă a vieţii... restul e standard... pana...

ADI: „până?

TATĂL: „până vine bebe-ul pe lume... apoi e altceva...

ADI: Adică eu?... hai că-mi dau lacrimile... zi-mi de mama...

TATĂL: Ce mitocan eşti...

ADI: Hai bătrâne, zi-mi cum v-aţi cunoscut... cum ai cucerit-o... ai vrăjit-o?

TATĂL: Ea m-a vrăjit...

ADI: Şi tu?...

TATĂL: Eu?... eu am fost cel... nu se îmbată niciodată... cel ce nu fură abţibilduri la zece ani de pe maşini... cel nu ce vinde blugi în piaţă... nu copiază chiar dacă la toate tezele ia 7, 8, 9 dar nu ZECE sau TREI... nu face blatul... cel ce nu visează să treacă Dunărea în Yugoslavia... care nu riscă cristiane în munţi pe ceaţă... **ADI**: „poftim... am... mama a avut un iubit care a murit!?!

Tatăl aprobă încet din cap. Îşi toarnă o ţuică. Aprinde o ţigară.

TATĂL: Toate fetele erau nebune după el... Îl uram... nu existam...

aşa e viaţa...

ADI: ...mama...

TATĂL: ...îi venea să urle... a suferit... eu am fost lângă ea... eram o moluscă pe lângă el care era cuceritorul... ce să-ţi mai spun **ADI**... şi...

TATĂL: ...toţi eram tineri... aşa pur şi simplu... EA... era o entuziastă... care visa să schimbe lumea aici... era fata medicului ginecolog al oraşului... bunicul tău visa un medic... nu un contabil bleg ca mine...

ADI: Tatii! Hai că bunu te iubea...

TATĂL: Că nu mai avea ce face... dar m-a mirosit că sunt bleg...

ADI: Ei na!

TATĂL: El a făcut trei case! Trei fete, trei case! Mie îmi trebuie şapte ani să-mi iau maşină... ei, ei îi...

ADI: Hai, bătrâne că eşti mândria familiei!

TATĂL: Fsss! Cum spune tanti Jeni? Sfântul Petru de la Banca

Agricolă! Mama e oţelul casei! E Dna de la garda financiară! Ea e arbitru! Eu sunt copil de mingi!

ADI: Tată! Lasă melodramatismele! Mama te iubeşte!

TATĂL: Asta e şansa mea!

Stau în tăcere. Minute lungi. Adi cu un ceai în faţă. Tatăl cu ţuica, ţigara şi cafeaua. Clipe lungi şi albe. Apa de la robinet le plesneşte creierii. Pic... pic... pic. Adi e după beţie. Ce poveşti au părinţii ăştia. Trebuie să-l mai stoarcă pe padre. Ce stil are. Ochii îi lucesc curioşi. E dimineaţă. Ce buşită a fost noaptea. Gâtul îi arde ca un reşou. Buzele dau să-i crape. Tatăl îi întinde ţigara. O ia, fără să se uite la el. E tare padre. Cum îl ghiceşte. Nu degeaba l-a luat mama. E mândru de el, Adi... Telefonul sună. Lung. Mult. Taică-său ridică.

TATĂL: Alo... alo! Alo, alo... da, da domnişoară... îmi pare rău... Adi nu s-a trezit... Vreţi să vă sune? bine...

Adi e lângă el. Îi face semne! Ai înnebunit!... e treaz... Psss! îi şopteşte taică-său. Nu era nimeni... Burzuluit, Adi se lasă pe scaun... Buff! Se deschide uşa şi apare mama. Îi citeşte.

MAMA: Ce e? Cineva a vrut să-mi ureze bună dimineaţa şi soţiorul meu nu vrut să mă deranjeze... hm... conspiraţi... iar încep telefoanele...

Se aşază la masă şi îşi toarnă o jumătate de păhărel. Tatălui nu-i prea convine, dar asta e. Adi se face că nu vede.

MAMA: ...precis că erau ai antreprenorului Staicu, ai cărui contabili fac devize ca la varietăţi... să-mi dai telefonul că-i şi plesnesc cu vreo două, dacă nu vor să zică nimic sau numai să-mi livreze porcărioare!... e vesel... cum sunt pe terminate cu un control cum încep telefoanele! Iar eu, ce sunt Eliot Ness?!!!

ADI: Mamă!

MAMĂ: Tu să taci că mi-ai amărât inima astă noapte!

ADI: Mamiii...

MAMĂ: Fii atent!... să nu mai urli la lună şi dacă bei învaţă să te opreşti, data viitoare pun furtunul de la duş pe tine! Ai înţeles! Că iară suferi din dragoste...

ADI: Ţţ! Dia mă place!

MAMA: ...dacă semeni cu tatăl, te prostesc fetele de

nu te vezi!… şi nu ştii pe cine dai…

TATĂL: De-ar avea norocul meu!

MAMA: Serios!?!

Se îmbrăţişează fericiţi. Adi îşi priveşte fericit părinţi mai tineri ca niciodată! Ce profi sunt! îi creşte inima! Se ridică. Simte că zboară. O piruetă, două! ţipă! Pur şi simplu!

ADI: I AM ÎN LOVE! IUBEESC! DA, daaa! DA! M-am cărat!

A ieşit, lăsându-i pe ai lui mască. Au rămas singuri să-şi bea cafeaua. Tot împreună, dar parcă revenindu-şi cu fiecare clipă în anii pe care îi au. Mama îl prinde pe tatăl de mână. Au rămas singuri la cafea. O cafea caldă de dimineaţă. Cum beau de ani de zile…

MAMA: …ce nebuni sunt copii acum…

TATA: Îl invidiez!

MAMA: „trebuie să avem grijă de el…

TATĂL: E mare!

MAMA: „mi-e teamă să nu sufere…

TATĂL: I-am spus de accidentul de la schi a lui Dinu…

MAMA: Oh… nuu! mai lasă-mă dragă! Nu l-ai uitat?… Eu DA! Înţelegi

Da! Tu

Nu poţi dormi noaptea de el… îl duci la serviciu… la metingurile unde eşti cuminte ca un bombonel!… de aia nu plesneşti la telefoanele care vorbesc doar când îmi aud mie vocea… Hm… ştii ce-mi spun… vrei să-ţi spun… nu ţi-am zis niciodată… te făceai că nu ştii… măcar dacă m-ai spus tu la o beţie…

TATĂL: Lia…

MAMA: Ştii ce mă întreabă? Stefane! ZI!

STEFAN: …lasă-mă…

LIA: „hm… vocea de vineri, ora 21… Te mănâncă popoul, cucoană? Vrei să ne regulezi?!!… Cauţi o sculă? O banana!… O pompă de desfundat wcurile să-ţi cureţe gaura de s-o simţi şi-n măsele?… Hai, că dacă eşti fetiţă cuminte îţi trimitem un puşti să-l sugi de proaspăt şi

parfurmat...

STEFAN: LIA!

LIA: Nu vezi că le ştiu pe de rost! Mă provocau! Nu puteam să las receptorul jos chiar dacă muream de frică!... Oh, nu! Ha, ha... ha!

Un râs isteric, amestecat cu lacrimi o răvăşeşte. Corpul îi tremură tot. Bărbatul o prinde. Ea îl loveşte fără vlagă, iar el o mângâie încercând s-o liniştească. Sughiţe, ochii îi sunt reci şi îndureraţi, ce departe îl simte ea pe bărbatul ce-o ţine în braţe.

LIA: Trebuia să fii mai dur cu mine, să mă baţi... din dragoste, din disperare, din nebunie... să mă ameţeşti... uite acum sunt eu bolnavă...

STEFAN: Sşşşş...

LIA: ...să urlu... să-ţi cercesc milă... să mă simt eu de mine ruşinată...

STEFAN: Lia! Eu te iubesc ca acu douăzeci de ani!

LIA: **„**hm „ia-mă „aici! ha, ha, ha... Pe scaun, masă, chiuvetă! Imposibil să nu fi visat ceva pervers!

Ea-l acoperă cu săruturi, încălecându-l pe el care o ţine în braţe. El nu-i rezistă! Amândoi plâng. Obosiţi şi fericiţi.

Scena 3

Dia e acasă. După amiază de duminică. Se fâţâie de colo-colo. Adi nu mai sună, iar ***mama e la telenovele de duminică. Dia îi închide televizorul.***

DIA: Mă ENERVEZI! Înţelegi!... De ce nu vrei să vorbeşti cu mine...

MAMA: Pentru că nu vreau! Nu am ce să-ţi spun...

DIA: Minţi!

MAMA: Dia! Nu-ţi permit...

DIA: Ba o să-mi permiţi! Nu mai eşti la catedră! Clar! Acum NU! Uite-l pe Luceagărul, pe Camil şi compania... acum discutăm despre chestii clare! SEX! Ai înţeles!

MAMA: Dragă, dar chiar nu te gândeşti că sunt lucruri de o intimitate... hm... absolută... tocmai de aceea...

DIA: Mamă! Nu filosofa! Cita e nebună! Cu dâra nu

pot să vorbesc decât de admiteri… aşa că nu mă mai trimite la plimbare şi decartează!

MAMA: Poftim?

DIA: Tu mă obligi să fiu dură! Apropo l-ai înşelat vreodată pe tata?

…

Mama începe să plângă încet şi umil. Dia se blochează. Nu se aştepta. Face ture prin cameră. E stupefiată Uite ce surprize îi face mama. Să vezi să nu crezi. Mama îi cere o ţigară. O fumează cu neîndemânare.

DIA: Ei, na! Chiar l-ai înşelat?… N-aş fi crezut cum te ştiu pe tine aşa placidă şi romanţioasă… hm pe bune… când? ZI!

MAMA: Erai de trei ani… el îşi găsise o colegă… doctoriţa care-i anestezia pacienţi… voia să divorţăm… să dau eu acţiune… nu ştiam ce să mai fac era oribil acasă… mă tortura… m-am trezit cu cineva în tranvai că-mi face avansuri… m-a urmărit după ce m-am dat jos… era un bişniţar…

DIA: …incredibil…

MAMA: „şi-a dat seama că sunt o măgăriţă… nu ştiu nimic…

DIA: Nu-mi vine să cred…

MAMA: …am stat o oră la baie să mă dezbrac… el fumase nouă ţigări… nu mă stresa…

DIA: Cum le ţii minte pe toate şi mai zici că…

MAMA: „apoi… am stat… minute întregi… singură sub cearşaf… el era în faţa mea

…fuma şi-mi povestea de afaceri… ţigări… valută „ce crezi şi nu crezi… era nud…

brozat… îmi vorbea cum duceau marmură pentru morminte în Ungaria… benzină la sârbi… ştia de toate… nu mă puteam uita decât în ochii lui…

DIA: …era tare… şi…

MAMA: Într-un târziu a venit lângă mine… mă strângea în braţe…

mă simţeam aşa bine… ardeam toată… era aşa de tandru… Buff!!!… S-a spart dintr-odată! Suna soneria!

Bătăi în uşa! Scandal!

DIA: Ce vorbeşti...

MAMA: hm „hm... Ha, ha. Ha... şi acum râd când mă gândesc...

DIA: De ce?

MAMA: Lăsasem apa deschisă la baie şi-i inundasem pe cei de dedesubt! Hm... Ha! Ha! Tâmpită situaţie! În câteva ceasuri... Mi-am dat seama că soarta îmi spune că nu e de mine să-mi iau un amant... nu e pur şi simplu... a fost ultima oară...

DIA: I-ai spus la tata...

MAMA: Nu că ţineam la el... mi-era drag... îmi plăcea... am încercat să fiu şi eu mai focoasă... mai tigroaică... să-l mai lipesc de mine... ştiam că mă iubea...

DIA: Ăhm... şi...

MAMA: „a renunţat la divorţ el singur... am fost aşa de dezamăgită... am aflat imediat...

DIA: Cum adică?!

MAMA: „s-au găsit imediat nişte vipere să mi-o toarne... se aflase de divorţ...

era înainte de Revoluţie... l-au chemat la partid că dacă vrea să ajungă chirurgul maxilo-facial şef al oraşului să renunţe la aventuri... într-o săptămână au detaşat-o pe asistentă ca să nu-i tulbure minţile...

DIA: Ce bâlci...

MAMA: Mie-mi spui... m-am simţit cel mai umilită! Partidul îmi salva căsnicia!

Să vezi şi să nu crezi... am rămas împreună...

DIA: Dar aţi fost fericiţi... Nu?

MAMA: Sigur... deşi eu niciodată nu ştiu să-l fi făcut fericit pe el... îmi tot spune că sunt ca o scândură... de multe ori... noaptea, când sunt în braţele lui, îl văd furios... uitându-se la mine cu ură ca o la carie infectă... uneori e atât de afectuos... mă gâdilă când mă sărută pe ureche şi simt că nu pot fi decât o pisică... aşa că torc... torc... torc... ştiu că n-o fiu niciodată ca Bardot!... el... nu m-a dus acolo sus niciodată... niciodată... niciodată... fremătam când eram ca tine în braţele lui... era un dansator minunat... am

fost fericită când eram studentă… era irezistibil „nu ştiu cum l-am păcălit… m-a văzut aşa mai „frenchie”… zicea el… când m-a cerut de soţie… ne-am mutat repede la căminul de familişti… nu mai mergeam la cenacluri… te născuseşi tu… ştiam că ţine la mine… apoi la tine… dar eu nu am fost acolo sus… pur şi simplu… nu am ce să-ţi spun… dă-mi o ţigară.

Mama fumează încet căzută pe gânduri. Dia nu zice nimic. Îi aduce o cafea. Un nes rece făcut în grabă. Apare tata. Îl aud păşind prin casă. Se privesc puţin speriate. Îşi promit precipitat prin semne să-şi ţină gura. Paşii lui se aud din ce în ce mai aproape.

TATĂL: Bună… ce faceţi? Complotaţi?

DIA: Plănuim o vacanţă de revelion la mare! Ce zici?

TATĂL: De douăzeci de ani tot zic o dată pe an cu maică-ta, cu mamam… pusi…

să mergem la mare iarna… şi tot pe pârtie ajungem… sunt frânt… I-am scos o măsea de minte… lui măria-sa dl Dima, vicele de la Senat… o oră m-am chinuit „nu voia să ia iasă… măsea de ardeleam… căpos… o săptămână o să fie mieluşel la cameră gata, orice fel de interpelări, nu-i strică şi lui puţin relache… oral că şi aşa tot prost ies legile, oricum le întorci, zicea şi el, după ce le-ai votat, nu le mai recunoşti, sunt pe invers şi-ţi vine să le anulezi! **DIA:** Tati! Lasă viziunea politică autohtonă că e merde! Pe bune! Iao pe mama şi du-o la o plimbare pe mama! La şosea, pe lac… unde vrei numai să schimbaţi puţin aerul, cu puţină muzică şi o bere care nu vă strică! Zi-i şi nişte bancuri cu porcărioare, numai s-o înveseleşti! **MAMA**: Dia!

DIA: Exact aşa! Tati! Pune şarmul la bătaie că e păcat! Pe bune!

Am fugit! Nu mă-ntrebaţi unde! Pa! Pa, pa, pa!

Cei doi rămân singuri în cameră. Culmea, puţin stingheri. Bulumbăciţi de energetica Dia!

MAMA: Vrei o cafea?

TATĂL: Să mergem la un film?!!

MAMA: Numai, dacă şofez eu!

Scena 4

Vio şi Adi sunt înghesuiţi cu Dumi şi Jeanu într-un tv. Diferite jocuri, piese, programe sunt încercate într-un computer manevrat de Dumi. Jeanu e în picioare, aplecat de tavanul ce nu-l încape al dubei. Vio şi Adi se servesc cu o bere, sunt aşezaţi pe banchetă alături de multe alte pachete, lăzi, din când în când se uită afară prin geamurile tv la târgul plin de lume. Târg de toate. Bucureşti. Spre prânz. Nebunie. Înghesuiala. Lume cam murdară. Muzică, mici, maşini, computere, ţevi, robinete, ţoale, rujuri, ţuică la pahar, ţigănci etc…

DUMI: Îţi dau modulul pe 50 de parai, Adişor că-mi eşti simpatic! Nu-i aşa, Ovi?

OVI: Eu mă ocup de el ca să-i mai câte o relaţie…

DUMI: Adişor, dischetele sunt o bijuterie!

OVI: E beton, puştiul… ia-mi zis să conceapă nişte programe de accelerare pe ieşire ca să fii rapid după ce-ai pus măna pe informaţie. Strategic! Ca în parcare, când ieşi, bagi în viteză…

DUMI: Îmi trebuie nişte viruşi MDXXX3! Plânge piaţa după ei…

ADI: Nu prea vreau să mă bag cu ei…

OVI: Ce mă enervezi!

DUMI: Ce ai, Adişor?

ADI: Pot fi folosiţi să dopeze programele de contabilitate!… O firmă tare te poate dibui după stil… e dubios…

DUMI: Puiule, aşa mă ştii tu pe mine… eu le livrez la oameni serioşi nu la mitocani, care aruncă cu biţii să buşească afacerile altora!

ADI: Ştiu eu?

DUMI: Cum adică? Bem împreună şi crezi că te prostesc de cap… Puiule… Aşa nu faci afaceri nici cu macaroane…

OVI: E speriat de bombe!… Lasă că-l mai educ eu că e încă crud… Ne-am cărat!

DUMI: Next week!…

Se salută zâmbind. Au coborât din dubă.

FLASH: (toată libertatea regizorului) Se amestecă în

fuiorul plin de lume. Un cârnat care se tot întinde departe. Multă lume în piaţă. Undeva departe, umblă după ei cineva!...

Vânzătoare: Ia sutienul! Ia bikini! Eşti Madona cu cincizeci de lei! **CITA**: La înaintarea mea, cum zice Teddy, nu port aşa ceva... ştii că Gina mi-a zis că s-a prins că profa de istorie nu poartă desuuri...

DIA: O mai lasă-mă, e femeie serioasă... **CITA**: Zic unii că şi-o trage cu cel de fizică... **DIA**: Frecţie! Ţţţ... Am crezut că-l văd pe Ovi!

CITA: Eşti chiar sigură că Romeo vine în piaţă azi? Uite ce agrafel

DIA: Tu ce zodie eşti?

CITA: Ce zici de blondul ăla?

DIA: Oh, nu-l văd decât pe el care ia-l de unde nu-i! **CITA**: Îi fac semn poate îmi răspunde, hm... **DIA**: Eşti nebună!

CITA: Are ochi verzi, uite ce melancolici, ştii cât visez un îndrăgostit care să sufere aşa fiind felul său... sunt unii mai sensibili... pe care să-l văd aşa tulburat... dar şi cu probleme să nu aibă timp de mine... eu să-l strezes... să-l pisălogesc... hm...

dacă ar fi şi bărbat aşa puţin intrat, e o combinaţie...

DIA: O atâtea bazaconii...

CITA: Se uită după mine, fii atent ce umeri are şi cum îşi ţine capul... am poftă să mă prostesc...

DIA: Să n-o încurcăm, are ceva dubios...

CITA: Stai pe loc, nu mai fă un pas! Ce dubios, nu e un crimi, până şi Issus e hulit! Hm... ş-apoi nu e mai interesant să mai schimbi o vorbă cu unul care mai mişcă ceva... o afacere... chiar dubioasă, e primejdia pe care dacă n-o trăieşti pe propria piele, hm... e un fâs să speri c-o descoperi în ziare sau la tv... nu ştii de câte ori îmi vine să mă promedanez noaptea... să pipez o ţigară cu unul care aduge maşini din Germania...

BLONDUL: Ce fac, fetele?

CITA: Ne plictism!

DIA: Pufff!... Pe plecare, haide Cita!

BLONDUL: Dorel, îmi zic amicii! Umblaţi cu mine şi cumpăraţi tot pe de gratis!

CITA: Ştii lumea de aici?

DOREL: Ca pe buzunarul meu, hai zi ce vrei!

CITA: Un ruj mai special, un turcoaiz, strălucitor care nu se ia!

DOREL: Îl încerci cu mine!

CITA: Mai vedem...

Diei i se pare că i-a văzut pe Adi şi Ovi. Sare pe loc şi o trage pe Cita după ea. Cita râde aiurea îi trimite un pupic lui Dorel şi o ia din loc. Dorel după ea... Dar băieţii uite nu-s...

DOREL: Eşti cam zdrenghea...

CITA: Îi căutăm gagiul, dă-mi un telefon şi te sun eu...

DOREL: Pur şi simplu?! Hai la schimb? **CITA**: Nu schimb decât pijamale şi acasă!... **DOREL**: Îmi plac buzele tale!

CITA: Fii atent, că pot şi muşca! La sânge!

DOREL: Îmi asum riscul!

CITA: Serios? Pa, pa paaa!

Cita o trage pe Dia şi iar dispar în mulţime. S-au dus. Nu se mai văd... uită-le pe fete alergând prin mulţime. Uite că se opresc deodată. Cita o lipeşte pe Dia l-a ureche şi-l şopteşte!

CITA: Să nu crezi că sunt o proastă!...

DIA: Cita, tu ai farmec! Riscul te adoră!

CITA: Ei, pe dracul! Mă sperii de aiurelile pe care dau să le fac!

Scena 5

Adi şi Gina stau pe o bancă. Între ei este aranjat ceasul lui, pe un spaţiu de trei palme vădit neocupat. O stare de tensiune e între ei care pare să explodeze făcând ţăndări banca.

GINA: Uite, nu pot! Mă blochezi cu idioţeniile astea! Cum adică stăm împreună 15 minute că apoi o suni pe Dia şi-i spui că eşti la un rendez-vous cu mine... hm... dacă discutăm e normal să nu ne punem limite aşa tâmpite... ce

îţi mai stau pe măsea?!?

ADI: Gina, nu mă mai interesează!

GINA: Perfect! Dar, promite-mi, că dacă peste patru zile nu te mai interesează Dia, mă suni şi-mi spui! E serios! M-ai uluit aseară… şi… pentru prima oară mi-am dat seama ce gâscă am fost că te-am făcut să suferi… şi să nu-mi dau seama ce comoara dulce eşti!

ADI: Ţii minte când îţi băteam geamul cu pietre, la trei unde domiciliezi?… doar să cobori… când te-am aşteptat trei ore în ploaie… doar să dai un semn… acum sunt gol, m-am vidanjat… **GINA**: Eşti brici!

ADI: Eu nu VĂ înţeleg!

GINA: O lasă-mă cu textele astea despre universul feminin… tu chiar nu crezi că şi noi sau EU… avem un suflet, o inimă care suferă măcar o părticică din cât ai suferit tu atunci în caut meu…

ADI: „hm… nimeni, dar chiar nimeni nu o să-şi dea seama cât am suferit, cât mi-a fost inima de tocată şi chiseliţă… de fapt e durererea mea… nu-mi pare răău de nimic „nu înjur sau blestem pe nici dracul, aşa am fost eu acu „multe luni şi zile…

CITA: Adişor… dă-mi un pusi…

El zâmbeşte trist, înţelegător, evident totul e de prisos. Îşi ia ceasul. Un pa şi pusi din mână şi dispare pe alee. Gina rămâne pe bancă. Mestecă guma. O ia şi o lasă lipită de bancă, pe locul lui, cu mucul de ţigară împlântat. Se ridică şi pleacă în cealaltă direcţie…

Scena 6

Dia este acasă. Scrie de zor. Jurnalul. Gândurile ei se amestecă că ieşirile ei verbale sau cu cele scrise şi îngânate. Unele imagini pot fi proiectate pe perete sau prezentate prin diverse modalităţi. (Toată libertatea regizorului)

DIA-VOCE DIA: …fragmente cotidiene din viaţa roabei tale Dia, fostă Daniela.

Dani… şcoală, ora de istorie, Adi era tulburător astăzi la şcoală, fermecător… toată clasă ştia că o face din nebunie pentru mine… era pajul, mascota mea dragă care

mă făcea să mă simt prinţesa în faţa căreia nimeni nu poate să nu îngenunchez, în timp ce era la tabla, ascultat la istorie, el maimuţărindu-l pe Ţepes-Dracula-Romain-More big like Mac Donald, în luptă, sacrificat cu tragerea în ţeapă, privind la mine, nedezlipindu-şi ochii din ai mei… TOTAL, ca să fac pe nebuna nu l-am lăsat să mă conducă acasă, am plecat singură de la şcoală, cu o poftă de să mă plimb, pierd, uit de toate pe străzi şi uite aşa m-a prins ploaia, mi-am dat jos sandalele, mergând desculţă prin oraş, pe asfaltul acela poros ca un burete… era minunat, ploaia, tălpile ce lipeau de murdăria trotuarului, ploaia care-mi bicuia faţaa, ce va fi cu mine, azi, mâine, poimâine, tot aşa… voi ajunge oare bătrână să nu-mi mai pese de viaţă… să îmi spun că am trăit-o, de să uit de toate… că pot să fiu acum şi surdă, uscată, ştirbă, doar atentă dacă fumez o ţigară la flegmă, să nu-mi curgă şi rochia să nu mi-o păteze… regăsind aceea plăcere care îţi înflăcărează inima doar într-o prăjitură, un corp stupid ce a pierdut un mecanism botezat cică inteligenţă şi ros acum de virusulultrauniversal-ramilismenttilissimo… Doamne ce nebunie e să te plimbi prin ploaie desculţă prin oraş la şaptesprăzece, m-am oprit să mănânc o prăji la o cofe, unde un bărbat, pe care cert că l-am mai văzut undeva… ciudat, mă priveau atât de insistent, cred că era bolnav, mi se făcuse frică, să vedem care o să clipească primul, unde l-am mai văzut, îl ştiu… era cumva un obsedat, dar avea ochii atât de trişti, iar mie arzându-mi obrajii… că vine la mine şi ce va fi doamne, căci doar satana, diavolul îmi susura de zor în ureche…Buff, culmea a căzut jos de scaun, lumea adunată în jurul lui, vânzătoarele speriate… m-am cărat de îndată şi l-am sunat pe IUBI, EL, Adişor să vină să mă ia, să scap de întâmplarea aceea stupidă… Fugi, dispari! COBE!… ce bine e să fie iubitul tău lângă tine, el dulcele cu ochi plin de gânduri de giu-giu, cu urechiuşele acelea care mă fac să râd, cu braţele pe care în tramvai îi tot desenam inimioare, săgetori, ţigarete o nebunie… uneori e totul aşa provocator, nu-i poţi rezista cum nici furtunii copacii cei mai puternici nu-i pot refuza să nu se

aplece… oricât, trosnindu-le crengile… aşa simt şi că se rupe în mine orice firavă tentativă de împotrivire… aş vrea să fug, oriunde unde nimeni nu ar şti cine, cum, a cui sunt… sunt doar a nimănui, din oraşul nimănui, de nimeni ştiută, ci doar de El cu buzele roşii şi mâini, obraznice şi curioase… fără stare, Dumnezeu să le trăiască… uneori oraşul rămâne în urmă, mâna lui e aproape, lipită de geamul murdar, a ţipat, dar n-am rezistat să nu-l zgârâii la sânge… semn rău, blestemul ce va veni!… după-amiază m-am cărat cu Cita la un aerobic, greţos gând, dau peste o groază de „combatante”, de diferite vârste, pe care Cita mi le prezintă cu efervescentă, Iat-o pe femeia, care ţipă urlă, face business-uri cu mâncare, are, de la Cita, citire, un amant ce-o ia de la sală, plin de fiţe, e un monstru ambulant de care e o eroare să te apropii… Bună ziua, d-na Feli, agenţia de turism din staţia lui 223!… poartă Feli încă trei vânătăii, machiajul puternic nu ascunde ochiul vânăt, iar soţul a băut prea mult, pe viaţă şi natural Feli s-a supărat… o v-am mai văzut d-na Tina prin oraş îi zâmbeşte Cita, focii, mândră că s-a epilat… Dumnezeule, dar viaţa este tristă, ce de vise se aruncă la tomberon, ce de gogoşi ni se lipesc de creier… vai promit să fiu tare, o femeie modernă nu se minte, trebuie să îndrăzneşti şi ai să reuşeşti… un, doi, trei am dat jos 35 de grame, săptămâna viitoare nu mai sunt pe aici pe la sala… Buff! A scăpat Cita în vestiar rucsacul d-nei Luci, ea e încă la saună, iar ea, Dia de acest obiect s-a lovit. Uite poza asta stupidă, ce privire îi aruncă tata, dl Petru, extractor de dinţi şi măsele, acestei roşcate obraznice, zisă Luci, un nume mai idiot nu este… e cam şi grăsuţă… hm… i-am lăsat o misiunecitei, să afle tot despre vulpiţă!… nu mai înţeleg nimic, din acest infern care este societatea… e peste puteri…

Dia îşi toarnă ultimele picături dintr-o sticlă de vin. Rucsacurile sunt răvăşite prin cameră. Patul e plin de mucuri de ţigări. Dia a plâns. Cita e încurcată.

DIA: Cine mama măsii, e curva asta de d-na Luciana Tomescu, cu care s-a încurcat tata!?! Tăticul meu, tăticuţul meu, dragul de el… tăticul meu drag!…

Buff! A căzut de pe canapea Dia. Cita o mângâie. Atâta durere… Îi dau şi ei lacrimile…

Dia sună la Adi acasă, ridică telefonul maică-sa, Dia tace încă surescitată de poza găsită la aerobic. Nu spune nimic. Speriată, ezitând, o tăcere care îi face d-nei Lia ochii reci şi goi…

Dna LIA: …nu-ţi place vocea mea, vrei să-ţi ascult eu răsuflarea? tremuri… e ca şi cum m-ai călări? Poate, nu!?! … o nouă ofertă… cu figuri… dacă termin verificarea conturilor primare mi-o dai şi pe la spate… hm… hai grohăie ceva! ÎMPUŢITULE!

Dia plânge cu telefonul în mână. Întuneric. Noapte. În camera revine Buni.

BUNI: Dia, plec la Teiuş. Trebuie s-o văd pe soră-mea… o să stau vreo zece zile la ea… e slăbită după viroza din toamnă…

DIA: Buni, nu pleca…

BUNI: ssşştt… treebuie…

DIA: O să am nevoie de tine…

BUNI: Te descurci… trebuie să merg să-mi văd neamurile…

DIA: Buni, ce gânduir negre ai?

BUNI: Oh, deloc… o să dau un tur prin Ardeal… hai că sun des „hm, şi dacă e ceva revin de îndată, dar sunt convinsă că nu o să-mi duci lipsa, ci doar te alinţi…

Scena 7

Dna Lia deschide uşa de la bucătărie. Stefan e la masă cu un pahar de cognac. O sticlă pe jumătate goală ne spune că ochii nu îi sunt degeaba roşii!

LIA: Ce faci, dragă? Bei singur?!?

STEFAN: Nu am voie?

LIA: Hm… ce ţi s-a întâmplat…

STEFAN: Am primit un avertisment… cică sunt prea sentimental, punctajul pe care-l acord tinerilor căsătoriţi este umflat… sunt prea sensibil!?! Nejustificat! **LIA**: Ha, ha, ha! Mă umflă râsul!

STEFAN: Pe dracu’! Am buşit prima de sezon…

LIA: Iubiţelul meu sentimental! Hai să te pupe

soţioara ta!… penalizatule, lasă că echilibrez eu prima ta… ştii… ţi-am luat trei cămăşi!

El le ia şi le aruncă pe jos. Ochii îi sunt răi. Dă să o lovească. Nu are putere decât pentru un pahar. Ura i-a rămas în priviri. Explodează după ce o apucă şi o aduce aproape de gura sa care-i şuieră!

STEFAN: Vaca dracului! Ştii, câte îmi ridicau fusta şi-mi arătau cracii când veneau cu o cerere specială… iar eu mă făceam că nu văd… eu care te aveam pe tine în cap…

…generoasă, care uitase o iubire pierdută şi mă luase pe mine blândul şi cumintele ce nu voia să te dezamăgească…

LIA: Stefan…

STEFAN: Taci!… hm… şi nu percutam la aceste pulpe şi ţâţe care-mi încingeau creierii! Eu sunt bărbatul refuzat de aventură, destinul e o cutie poştală, iar iubirea o donaţie generoasă!

LIA: Ţi-am spus să nu mai bei…

STEFAN: Mă cac! uite aşa!!!… unde-ţi sunt cămăşile… vomit, uite, pe iubirea ta!…

LIA: Ce viaţă…

STEFAN: De căcat!… Nu te mai uita la mine aşa că nu mai sunt de mulţi ani sfântul-ilunimanatul-naivul de la cinşpe ani, vrei să ştii ceva?… îi urăsc pe toţi toţi săracii aceştia pe care trebuie să-i ascult de ani de zile cerşindu-şi bani pentru o mică locuinţă confort pseudo-UNU-sporit, care vor să-şi deschidă o afacere falimentară, şomerii de ieri, pomanagii de mine într-o ţară ineptă şi ipotentă de inaniţie!

LIA: Ce ai cu ei?

STEFAN: Te faci că nu ştii!… Nenorocire, numele tău e România, ţara unde-ţi mor visele, sărăcia e contagioasă, cei care împuşcă francul, nu mestecă poezia, patria, patria, azi în 1999, e o boală ruşinoasă, bisericele sunt şpreiate cu MIRAJEETERNO-IMOBILE… de funcţionari imbecili… spune-mi, iubire de acu douăzeci de ani, nu-i aşa că-ţi dau lacrimile?

LIA: Dacă vrei să mă baţi...

STEFAN: Hai să-ţi spun una bună, ştii ce înseamnă acest avertisment?... zi!... te faci că nu ştii... îţi spun eu, că m-am prins!

LIA: „taci...

STEFAN: Peste lună îmi dau preaviz! Înţelegi E exact!... am cerut până una alta un transfer la o fililială, dar am fost refuzat!

LIA: Ei, na...

STEFAN: Se uită toţi la mine ca la un ciumat!

LIA: Ştefane, dar că eşti în bancă de douăzeci de ani! Dă-l la dracu'... îţi găseşti altceva...

STEFAN: Sunt o legumă! Am ratat startul... Eu în viaţă te-am câştigat pe tine, doar după ce tu pierduseşi totul... EU eram ultima ta carte necâştigătoare... dar am realizat asta abia acum... scuipă-mă, dacă ţi-e cărbă de mine, nicio problemă...

LIA: Stefan, nu vorbi aşa, o să trecem şi peste asta... **STEFAN**: Eu sunt unul care pierde până la final... **LIA**: „eu... te iubesc de mulţi ani...

STEFAN: Ieşi că-ţi crăp capul!

Ea e oripilată. Părăseşte precipitată bucătăria. El se lasă pe scaun, cade cu capul pe masă, într-un târziu apare Adi. E surprins. Nu se prinde imediat ce-i cu taică-său.

ADI: Tatii, ţi-e rău?

TATĂL: „hm... sunt un nemernic... tatăl tău e un nemernic... un nemernic...

Scena 8

Ovi intră val-vârtej la Adi în casă, acesta e mai obosit. Ovi explodează de energie. E un general, Adişor e un recrut care nu ştie cu cine are de a face:

OVI: Gata! Drepţi! Echiparea în 30 de secunde! Te-am adică de ce nu şi pe mine, programat! Viorela, încă prospătură, te, ne aşteaptă!

ADI: Ovi, du-te tu, eu nu am poftă...

OVI: Taci nu mă-mpotrivi... hai sus! Pune mâna pe ceva bănoci de la babacul că ne mai trebuie, nici nu ştii ce cărniţă are Vio, te învaţă mişcări, crede-mă, în viaţă, fără

stil eşti pe nicăieri…

ADI: Mi-e nu ştiu cum s-o… înşel… pe Dia…

OVI: Eşti nebun, pentru ea e acest chin! Fură bani de la tata, hai că te duce nenea

Ovi la o cameră termică să plesneşti… ba ai să mai şi vrei, te asigur, EU!

Adi se îmbracă într-o doară, Ovi tot îi mai face semn că mai are nevoie de biştari, e ok, confirmă Adi care dispare. Ovi rămâne singur. Stă câteva clipe şi pleacă după Adi. Îl descoperă pe dl Stefan.

OVI: Să trăiţi!

DI STEFAN: Ovi! Pentru mine Leul a fost ca o icoană! Sufăr când îl văd ca o maculatură…

OVI: Domnu' Ştefan, dacă ar fi toţi ca dumneavoastră…

Dl. STEFAN: E ţara săracă şi fură mai toţi…

OVI: Om ca dumneavoastră… mai rar **Dna Lia:** Hai să te culci că ai obosit… **OVI:** Sărut-mâna doamnă…

Dna Lia: La revedere!

Ovi revine în cameră. Adi e impacientat. Dau să plece când Ovi îşi mai aduce aminte de ceva, îl întoarce pe amicul său din drum şi în baie îl bagă.

OVI: Hai, ia-te după nenea, că e trecut prin viaţă şi le ştie pe toate. Nu te du aşa de prima oară că ai îţi uzi chiloţi, când te prinde de şliţ puicuţa!?!

Ovi s-a desfăcut la pantaloni. Se masturbează în wc-ul invitându-l pe Adi să-l urmeze. Adi e cam stupefiat. Umilit de această dimensiune masculină!

OVI: Nu este bărbat, fie puşcăriaş, fie bancher, să nu fi tras în viaţă o „lăbuţă". Te mai cureţi, că şi aşa explodezi. S-o lucrezi pe Vio în linişte că, amicul ei, Gicu, peştele, fii sigur că banii tot ţi-l ia!

ADI: Mă simt ca pe balegă!

OVI: Nu-ţi face probleme, ai să dai în viaţă de chestii şi mai buşite!… Te gândeşti de vrei la o vecină… eu îl am în cap pe primar şi taxele lui cele noi!…

Scena 9

Într-o cameră deocheată, Adi şi Viorela sunt întinşi

nuzi pe pat. El e cu privirea tristă undeva sus în tavan. Ea mai suflă dintr-o ţigară; din când în când îl acordă câteva mângâieri afrodiziace. Evident fără succes. Privirea sa „existenţială” o provoacă la dialog!

VIORELA: Eşti emoţionat… se simte, nu-ţi face probleme… ştii… câţi bărbaţi, masculi, nu glumă am văzut eu, pe bune, cu steagul jos… încercând marea cu degetul… alcool, înţepături… labe, nenică… filme, porcărioarele să le şoptesc la ureche, câte şi mai câte… hai relax… eşti îndrăgostit?

Tăcere. Lungă. Clipe multe.

VIORELA: Se simte… e foarte bine… şi frumos…

ADI: Nici nu-mi dau seama… dacă nu sunt ipotent?!?… sunt rece co o bere! **VIORELA**: Sută mie! Hm… Un sfat?… Vrei de la mine?!?… Numai la asta nu te gândi!

ADI: Dacă se repetă!

VIORELA: Ia pusinel o pilulă, două de rezerve, iar la o adică dacă te iubeşte, nu?!?

ADI: Sper, ce?

VIORELA: Te înţelege… te ajută… hopa… e şi ea boboc… hm… puţină meserie, la activ, nu strică…

ADI: Ei, vezi…

VIORELA: Fără complexe, că astea sunt boala romanilor! Pe bune, câţi români deştepţi câştigă mai nimic faţă de un american de trei parale!?! Ha! Răspunzi?

ADI: Ştiu eu, ce vrei să spui?…

VIORELA: Noi suntem o naţiune a suferinţei, a buşelii, astfel nu se poate, noi avem mai tare şi mai şi mai TARE: SUFLETUL! E ca albastru, ăla, de Voroneţ… umpli cerul şi mai tot visezi… Pasiune şi sentiment cu kilogramul! Ce crezi că apreciază o gagică la un bărbat?

ADI: BANI!… Sexul!

VIORELA: Hai că eşti golan! Un bărbat te poate înşela pe toate drumurile, dar când e în braţele tale trebuie să fie numai al tău, cu toată energia şi sentimentul şi, şi, şi… hm… chiar conştinţa lui… astea sunt chestii care nu se mint… o femeie le simte şi e capabilă de orice sacrificiu… numai să creadă ea că le MERITĂ! Înţelegi,

pusi?!?

ADI: Îhm…

VIORELA: Uite, asta e poanta mea cu bărbaţii mai stilaţi!… Îmi promiţi, ceva…

două, trei versuri de dragoste, amor ce eu aşa ca fiinţă ţi le provoc, dacă crezi?

Daaar! Să nu minţi! Ok?!?

ADI: Hmmm… Iubirea ce se născu prima / Iubirea ce zămisli apoi gândirea!…

VIORELA: Hm… mişto… dar exact ce vrea să zică?

ADI: Că mai întâi iubeşti şi apoi gândeşti de ce iubeşti!

VIORELA: E foarte adevărat! Cât îmi placi, dulceaţă mică!?!

Ea l-a încălecat, îl sărută masculin, posesiv şi cu o dorinţă vădită de a-l transfera statul propriul ei sex, cel feminin pentru a putea ea însăţi să se masculinize! Devine pentru el, în mişcări calme hotărâte, ciudat înţelese de el din privirea directă şi enigmatică, un partener care îşi afirmă senzualitatea, pasiunea irupătoarea şi devastatoare…

VIORELA: …hai visează… pluteşte peste cerul roşu ca sângel ce-mi încălzeşte copasele, răzi ca un pui când te mângâi sub subsioară… giugiu mic şi bleguţ „ai să fii mare şi tare căci privirea te te trădează… dar n-ai să poţi uita de mine sclava ta de trei lei… Eu, curva cu sâni fleşcăiţi voi fi o amintire mai trează ca Fram, ursul polar… mă vei căuta prin câte o cârciumă după o beţie… şi-o vei pune pe nevastă-ta să facă tot felul de chestii ce-o să le mai vezi la mine… dacă ai să mai vii pe aici… oh, oh, oh, ai să mă blestemi, că voi fi ca şi ţigările fără filtru, nu poţi renunţa la ele nici când medicul zice că ai să crăpi…

El e încă răvăşit, cocoşelului îi trimite ea o bezea!… Consultă ceasul braţara agăţat de perete. E târziu… Nici nu şi-a îmbrăcat capotul şi Ovi intră în cameră. Îi priveşte radios, ca şi cum el ar fi, tocmai devenit, bărbat! Dar privirea dezamăgitor de blajină a lui Adi, zâmbetul sincer de melodramatic al Viorelei îl face să înţeleagă totul. Ovi

are soluţii la toate în cel mai spectaculos mod cu putinţă. Într-un stil pur de operetă îl ia în braţe pe Adişor, îl aşază de fotoliul ordinar din colţ, se dezbracă fără nonşalanţă, exhibându-şi corpul şi umflându-şi muşchii ca la concursurile de culturism!

OVIDIU: It's now for you THE ADULT ONLY TV SHOW! O strong, power, energical show presents for you by Ovidius anf VIORELA! This is love! Love is amore! Amore is now sexuality! Sex like Toyota! Sex like Madona! Sex like Tom Criuse! We are the angels o Pasion! The champions of fuck! Fuck in the night! Fuck at 100 temperature! Dolars Fuck! Imposibilies and unlimited fucks! To Adult Only Tv Show of Ovi!...

Din când în când, recitând cu vocalize în timpul acestei partide de act sexual cu Vlorëla, Ovi uită de ea pentru a se întoarce spre Adi. E un Ovi mândru, cu o privire indigenă aceluia care are pentru prima oară o bancnotă de un dolar! Ovi este bun de carte recordurilor! POC! Trosneşte uşa pe care intră peştele. Fulgerător, Ovi îngheaţă!

PESTELE: Gălăgia! Aţi clămpit! Vreţi să vină poliţia! Aveţi bani de aruncat!

Îl descoperă pe Adi-spectator, hm, nu zice nimic şi se întoarce spre spre Vioriela şi-i cârpeşte o palmă să-i sune urechea. Ovi se scuză manierat. Adi e stupefiat!

PESTELE: Ce-i gagico ai trecut la excentricităţi pe tarif redus? Nu mai poţi fără asistenţă? Spectatori ca pe stadion! Ok! Hai goliţi buzunarele că vă arată nenea figuri!

Adi şi Ovi încercă să protesteze.

OVI: E cam jaf! Am plătif tarif la oră...

PESTELE: Zât, că o sun pe d-na dirigintă! Mucoşilor! Pă ce fetiţa mea e aşa de experienţe... avem şi noi mândria noastră!... Uite aşa nu-mi plac mie perverşii!

Le-a făcut semn cu obrazul, pozează moral în chip de victimă, îi astupă gura fetei care ar vrea să spună ceva şi cu mâna întinsă agresiv îi aşteaptă pe cei doi să-şi golească complet toate buzunarele. Cei doi se execută. Sunt faliţi. Trişti părăsesc camera...

Scena 10

Camera Diei. Ecranul computerului pe care apare un side-web construit de Adi. O invitaţie tuturor celor suferinzi din dragoste, nefericiţilor ce tremură de cum se va derula iubirea dificilă ce-o duc ca o povară… traducerea în engleză se amestecă cu figuri celebre: Gioconda, Bardot etc… Capul ei căzând pe tastura computerului. Singură în cameră. Luna pe cerul albastru. Dia singură.

DIA-VOCE DIA: Unde eşti, iubitu-le? E seara, târziu, noaptea se umple de programe ordinare, luna plină pe cerul vânăt e ca semnalul din gară pentru hoţi, anul

2000 tot vine, unde să tot fugi, unde să începi viaţa de la zero, unde să alergi, un secol se naşte pe internet, viaţa e mai banală ca un jurnal, uneori îţi uit chipul. Nu-ţi mai recunosc vocea, sunt şi eu oare o EA?… inima mi se pare rece ca piatra, nu ştiu ce e ăla destin, ceva mult mai puţin atrăgător ca o SPUMANT-Bleu-Visage, seara mă visez golănind pe la marginea oraşului, agresată, rănită şi terfelită pe un maidan, de câţiva golani, ultimele clipe la spitalul de urgenţă, ajungi tu în grabă, mi-e şi ruşine că pe ai mei nu-I urc în visul meu însângerat, doar tu ajungi acolo pentru câteva secunde, cât să mai exist pe această lume, puţin înainte de a mă urca sus, la Doamne, Doamne, mi-e corpul plin de cusături, doar o mişcare să fac şi aţele subţiri îmi taie carnea, e totul atât de alb ca şi dimineaţa care se apropie…

FLASH*: Nuferi mulţi şi albi într-un din bazinele grădinii botanice. Adi privindu-l fix. Imobilizat. Uitându-se într-o parte şi alta. Nimemi în jur. Se descalţă ultrarapid. Fură un nufăr. Îl pune într-o pungă. Aleargă pe alee… Pedalează pe bicicletă în oraş… Umplând un prezervativ cu apă la o cişmea…*

Dimineaţă. Adi sună la uşa Diei. Ea deschide uşa. Adi ridică triumfător prezervativul cu apa pe care pluteşte un nufăr! Dia e stupefiată! Adi îl agaţă de lustra din cameră!

DIA: E TOTAL! Pusi, eşti senzaţional! Ce idee… e aşa de provocator… clar ceva revoluţionar… anarhist… am să scriu ceva maxime… puah! E o nebunie!

Adi e încântat că-i place. Nu ezită să se ţopăie, un pumn să tragă în perete, ce importă că mâna şi-o zdreleşte! O ridică pe Dia în braţe, ture face cu ea prin cameră până ce epuizat cade jos. Ea-l sărută cu pasiune. El o striveşte de covor, simte că ea nu mai respiră, se apropie anul

2000, nu ezită să o muşte de gât, a cam nebunit, buf! Dintr-odată se trezeşte EA şi-i împinge speriată şi bulumbăcită de această energie. Clipe lungi şi tensionate, cei doi stau privindu-se în ochi. Ea se ridică. E învârte în jurul prezervativului agăţat de lustră.

DIA: Ha, ha, ha... acesta e cuiul universului?... din pricina acestei mizerii mama îi suportă tatii toate fiţele?... hm... să vezi şi să nu crezi, oare nu mai putem exista without this obiect? Aşa se uită filosofia, înnebuneşte poezia, simţi că poţi pune măna pe un cuţit ca să îl bagi sub şale... iată de ce profu de mate vine muşcat pe gât şi cu o privire mândră de licean prins la closet cu ţigări... unde este atunci pasiunea, durerea, suferinţa dacă un muşchi cambrat cu x-Newtoni-forţă, change the world?... te mai poţi uita la orizont, picta luna pe o pânză, asculta o vioară singură, când mintea nu-şi găseşte cele mai simple răspunsuri?

El simte că trebuie să-l mărturisească...

ADI: „trebuie să-ţi ceva... mă simt aşa de vinovat... am fost la o curvă...

Dia e stupefiată! Face ture. Ia-te uită ce surpriză!

DIA: Poftiiim! Cum adică? Ai fost la o altă FEMEIE!

Adi realizează că şocul depăşeşte previziunea sa şi încearcă să o dea cotită.

ADI: Stai! Nu aşa... m-a luat Ovi la o cocotă de a lui... o japiţă dar bine instalată...

O chestie mai excentrică... eu eram în o altă cameră şi îi îi vedeam pe tv că ei puseseră o cameră video...

DIA: Gogoşi!

ADI: „pe cuvânt...

DIA: Oh, nu! I-ai spus lui Ovi de hotărearea noastră!

ADI: Nici vorbă!

DIA: Atunci ce-i veni lui să-ţi joace un film porno-life? **ADI**: Se dă bine cu mine să-i fac nişte viruşi dubioşi... **DIA**: Ce complicat...

ADI: Nişte Frankie x 5.000, cu variante, moartea unor programe de contabilitate, nenoroceşti o firmă în doi timpi şi trei mişcări...

DIA: Te încurci cu chestii dubioase, oh, eşti nebun, „divorţăm”!

ADI: Nu, iubi! Eu rămân pe jocuri... dar m-am dus că ştii şi tu cum e cu experienţa vieţii... mi se pare un spectacol ce era păcat să-l refuz...

Dia începe să schimbe registrul redevenind iscoditoare, ispitoare, ameninţătoare, disimulând, suspectându-l şi natural încercând să afle totul chiar dacă intră în jocul lui...

DIA: A fost... interesant...

ADI: Da... dar cam vulgar...

DIA: Te-a tentat „şi pe tine...

ADI: Hmm... gagica era cam vulgară... eu mă uitam pe tv...

DIA: Sunt aşa instalaţii?

ADI: O cameră video de la nunţi şi colo, un tv la mâna a doua...

DIA: Cum a fost?

ADI: Hmm... la început Ovi se strofoca... nu putea să conducă... era clar că era o diferenţă... ea însă era calma... nu se precipita...

DIA: Era o profesionistă... **ADI**: hm... genul meseriaşă! **DIA**: Meseriaşă?!?

ADI: Avea mişcări precise nu prea ezita...

DIA: Ţi-a plăcut?

ADI: Ei...

DIA: Se sărutau?

ADI: Puţin, la început

DIA: Aveau priviri, aşa, sticloase?!?

ADI: ...hm... da...

DIA: „iar respiraţia... îi tremura?

ADI: Ei...

DIA: te provoca... nu-I aşa...

ADI: DIA!

DIA: Puaf! Ce bestii sunteţi sunteţi voi bărbaţii!

Dia s-a ridicat, loveşte prezervativul care se bălămbăne, ia te uită ce nebunie şi surprize viaţa îţi oferă, îl priveşte curios pe Adi, se apleacă, îl sărută şi buf! Adi se retrage muşcat de buze de ea! Se pregăteşte să-i spună ceva, se învârte de colo colo, Adi e încă pe jos, ea se apleacă şi plească! o palmă îi dă. Încă una. El nu reacţionează. Se apleacă umilit. Capul şi-l ascunde în palme. După câteva clipe ea realizează gestul produs. Se retrage pe gânduri la fereastră... El e singur pe pat, ea priveşte undeva în gol afară!

DIA: „iartă-mă, m-am înfuriat şi eu, nu din cauza poveştii asteia... mi se pare idioate... să nu-i zici la Ovi de noi, el e cam golan... deşi eucitei i-am spus, duminică simţeam că zbor... dar e beton, secret că nu ştiu ce-i fac... oh! Fii atent, peste ce-am dat... tata cred are o amantă...

ADI: „poftim...

DIA: „am dat de ea la aerobic... e mişto, buuună!... i-am dat temă lui Cita să afle tot ce se poate cu ea... nu vreau ca mama să se prindă...

ADI: E groasă... crezi că vrea să divorţeze?

DIA: Doamne fereşte, nu... e şefa unei case de schimb valutar de pe Moşilor... cum are papa boală pe verzi... nu ştiu, sexul ăsta, când vine din interior, nu e şi ceva sentimental-financiar? Am senzaţia că voi bărbaţii sunteţi nişte locomotive care explodează dacă nu le pui pe traseu... mama e aşa moale, habar nu are de situaţii de astea delicate, am mirosit-o!

ADI: Dacă vrei să te ajut...

DIA: Merçi. Acum lasă-mă singură... trebuie să cuget... Te pup pentru floare. O păstrez, iartă-mi nervii, te sun.

A rămas ea singură la fereastră.

Scena 10-bis

Fragmente de jurnal... anul 1999, octombrie...

Camera Diei. Scrie la masă, privind din când în când

la „obiectul” nufăr!

DIA: ...am stat toată seara singură. Îl aşteptam pe el. A venit spre seară şi a intrat, bine dispus, pater familias, la mine să-şi vadă fata, mă uitam la el cu ură!

Tatăl Diei deschide uşa. Observă prezervativul. Tipă!

TATA: În zece minute să dispară!

DIA: Ştiu tot!

Tatăl ei rămâne pentru o clipă descumpănit. Nu înţelege. Se bâlbâie.

DIA: Da! Ştiu de madam Luci, face aerobic în Floreasca, e şefa la o surdusala excange din Moşilor! mai doreşti amănunte?

TATA: Prostii... Nu înţeleg... Îţi interzic să-mi faci tu mie morală! Eu te-am crescut!

Eu m-am luptat cu comuniştii... Nesimţit-o...

DIA: ...te-ai plictisit de mama... te visezi Romeo cu ţoapa aia... tată! ai înnebunit!... îţi dai seama ce se întâmplă cu mama dacă află cumva... taci „vai eşti şi laş, tatii, ce mă fac cu tine!?!

El iese fulgerător.

VOCE-DIA: Glonţ a părăsit camera. Dl Petru are insomnii la ora aceasta, mama nu simte nimic. A văzut şi ea prezervativul. M-a întrebat dacă vrem să facem o glumă la şcoală. E profă din născare... Sunt singură. Mi-e teamă. Ce aiurea am fost cu Adi. Dar eram furioasă pe el... cred că a vrut să meargă la o cocotă şi nu i-a ieşit pasienţa. O s-o pun pe Cita să-l descoase pe Ovi. Ovi e mai tănanâna... Cita are aventura în sânge... Azi a fost pe Moşilor...

FLASH*: Cita intră într-un oficiu de schimb valutar. Oferă o bancnotă. O*

sută de dolari.

Vânzătorul o verifică. O trage de margini. Bancnota se rupe. Cita mimează dezolarea. O consultă pe d-na Luci, care imediat îşi face apariţia. Parlamentări cu Cita. Privirile care cercetează bancnota ruptă. I se numără lei schimbaţi. Părăseşte oficiul. Ne vorbeşte în faţă, de pe stradă, ca şi cum I-ar vorbi, Diei:

CITA: Ea e! Dar nu m-a recunoscut! E clar că e

mioapă! Ar trebui să-i jucăm o festă… ce zici… i-am văzut privirea, nu de alta, dar dacă ne-a pus pe drumurigânduri…

FLASH*: Sală de clasă. Pe canatul ferestrei stau Cita şi Adi. Ea îi vorbeşte cu avânt. Apoi la un moment dat se apleacă şi-l culege un fir de păr de buze. Îl întinde şi Adi îl suflă.*

DIA: …bestia şi câte scuze şi explicaţii că-i povestea despre ce înseamnă aşa pur şi simplu pentru ea dansul, că ştia că EL se gândeşte la mine, ea neavând nimic afectiv pentru el, parcă nu văd cum îl atinsese pe buze, ce surpriză, Cita, prietena cu care am fost atât de sinceră recent… ce risc, în contact cu speţa umană, să fie totul pe faţă, merde, fata asta trebuie controlată, ea neamorezataneinfricata-neadormita, Cita, cum nu poate ea concepe o legătură ca lumea dacă nu pulsează în pas de deux… dacă nu o gâdilă mirosul LUI… dacă nu-I simte puţinel muşchuileţii de la umăr… buff, ce zi de căcat!

FLASH*: Oraş. Noaptea. Imaginea însoţeşte aceiaşi voce a Diei. (toată libertatea regizorului)*

DIA-VOCE DIA… Azi, seara, Adi a fost o nebunie… pur şi simplu că nu se poate să nu „împrumute” un motor din parcarea de pe I Mai, mi-era frică. I-am zis că plec, el că să am răbdare, băusem o bere pe o terasă, când i-a dat drumul n-am rezistat şi am încălecat… BUFFF ce viteză, instinctiv m-am lipit de el, nu ştiam că a mai condus, nu avea frică, era excelent, era iubitul meu, viaţa e un vis cu el, îi simţeam plămânii, coastele prin geacă, îmi venea să-l strâng de pulpele cu care ţinea motorul, totul era viteză, anul 2000 se apropia, am simţit cum va fi atunci, nu puteam aştepta, iubitule, lasă-mi sânii, iepuraşii tăi să-l lipesc de geaca ta de piele, sunt a ta, mâine plec cu TINE unde vrei, Australia, America… pe şosea…

FLASH: *O cursă în noapte cu o motocicletă furată, Dia ridicându-şi tricoul şi strivindu-şi sănii de el. Cu opturi făcute de Adi pe şosea. Cu*

Adi întorcându-se şi cântându-l, din mers…

ADI: Nu sunt bărbat

Dacă nu sunt golan!

Fug, alerg, sunt robul tău!

Sângele meu e preţul parfumului tău! Iubire! Trebuie să mă bat!

Nu pot aştepta! Nici pe un BINGO de 1 miliard!

FLASH*: Diferite colege ale Diei se pozezează cu prezervativul cu nufăr. Autografe jurăminte, râsete, glume, o succesiune de stop-cadre.*

DIA: „Cita vrea să se mărite cu un american, Anca cu un doctor de 1, 80… Amalia cică o să facă trei copii, Delia a făcut dragoste cu iubitul ei Viorel şi a fost îngrozitor, trebuie să fiu atentă… madam Luci nu a fost astăzi Aerobic, iar papa era de negăsit în spital… profa de istorie a venit cu ochelari de soare azi la şcoală, pe o ploaie împuţită de octombrie, căci bărbatul ei e „gelo” şi i-a tras un machiaj de vânt turbat… al doilea caz, e mai des decât bănuiam, mama lui Adişor m-a invitat la o prăji! Atention! Se înscrie lumea la semnături!?! Pentru poze o să bag taxă dublă

Scena 11

Seară. Acasă la Cita. Chef în draci. Adi dansează pasional cu Dia. O poartă pe braţe prin cameră, o învârte, priviri şi buf! O scapă, Dia pluteşte şi pur şi simplu aterizează pe covor.

Adi o ridică. Cita apare puţin speriată. Îl ceartă pe Adi din priviri.

CITA: Dia, eşti ok? Tipul tău nu e în toate minţile…

Se odihnesc alături de alţi pe o canapea. Uite-l şi pe Ovi. Se apleacă la urechea Diei.

OVI: Aş pipa o ţigară… mai retras… hm, ce zici?

CITA: După furiile lui Adiţă de la cheful Cameliei, că nu suportă camerele mai secretoase, am decis, dacă i-am chemat pe îngeraşi, că totul e free!

OVI: Hm, vrei şi tu una?

CITA: Mai la miezul nopţii am chef de zbor…

Cita îl aşază pe Ovi cu capul în poală. Îi face cu ochiul Diei. Ceilalţi din trupă sporovăiesc de ţoale cu o bere în mână… Ovi e pe cale să „decoleze”…

CITA: Dacă aş vrea să cumpăr ceva parai, mulţi de pe piaţă, hm?

OVI: Depinde…

CITA: De ce? hai că e treabă serioasă…

OVI: Până în zece mii ajungi la cinşepe mii pe verzişor… dar începe să fie periculos, trebuie să lucrezi cu trupă testată… să ai spatele aranjat… că altfel ţi se pot întâmpla multe, e tentaţia mare… aşa la câteva sutare îi dai o bezea la nenea Ovi şi ţi le aduce la cel mai bun preţ…

CITA: Fii pe fază!

OVI: Ia-te uită cine se bagă în afaceri…

Alături de ei băieţii ciocnesc. Pentru viitor şi ce s-o mai găsi! Doar Gina dansează singură.

MIHAI: Adi, umblă după o bursă pe internet că o să-ţi ia timp. Vară-mea a avut un gagiu care i-au trebuit cam şase luni să o dibuiască, scrie, testeze şi acum e în Philadelphia! Pricepi? Altă viaţă! I-a trimis vorbă să se care… El câştigă ceva de te doare capul… a şi zis că aici dacă rămânea se ramolea, România nu e decât pentru proşti…

ADI: Mai încolo o să încerc şi eu!… o berică? după vodculiţă? E brici!

MIHAI: Intră în contact!… serios… dacă eu aveam neurionii tăi!?! Nu stăteam aici să pipez…

OVI: Bă e aşa de albastru. Efectiv parcă înot în noapte… Dumnezeule… uneori mi se pare că-mi pierd organele… picioarele îmi rămân în spate, le aştept şi vin…

MIHAI: Când tragi… parcă eşti cu metroul…

OVI: Fumuri mici… nu risipi plăcerea… palmele mi se umplu de stele… sângele e ultrapompat… când îmi bag mâna în păr, parcă şi-ar freca Madona obuzierele de tâmple… Cita, hai şi tu cu noi! Ia-i şi pe îngeraşi…

DIA: Ţţ! E riscant…

OVI: Ce nu e riscant, ascultă, la nenea Ovi! E degeaba!…

MIHAI: Bătrâne, ce zici acţionezi? Pune-te pe treabă, îţi dau adresa din Philadelphia… mai vedem apoi, dacă iese ceva şi mă poţi ajuta şi pe mine… important e să o ia tare

cineva dintre noi… aici e competiţie de handicapaţi!

ADI: Oh, mă plictiseşti…

MIHAI: Sunt chestii hard!

CITA: Vana este viaţa pentru cine muşcă din ea!

OVI: Ce vrei să învârţi?

Cita îl ignoră. Dia îl recuperează pe Adi sătul de conversaţia cu Mihai. Acesta mai trage un fum de la Ovi, agasat de tupeul lui. Ovi pluteşte. Cita îl ia pe Adi l-a dans. Mihai o trage pe Dia. S-au mai stins şi câteva lumini. Ochi unora plutesc prin cameră. Adi e evident a pierdut-o pe Dia. Muzica e infernală! Dintr-odată se aud ţipetele Diei! Adi ţipă după ea. Lumina nu se aprinde. O brichetă s-a aprins, dar Dia nu a apărut! Adi îşi toarnă vodcă pe palmă.

BRFFF! Foc i-a dat mâinii de la brichetă! Mâna lui se învârte mesianic în salon de dans. Uite pe Dia! Cita ţipă speriată! Dia s-a lipit pe de Adi. Îl reţine, căci acesta vrea să-l pocnescă pe Mihai!

MIHAI: Hai, bătrâne… doar e spre seară…

DIA: E aşa de insistent… **Adi**: Vreţi să-ţi pârlesc faţa? **OVI**: Hai, bă Adi, linişteşte-te!

GINA: Tipul ăsta e din ce în ce mai mişto!!

CITA: Ai să dai foc la casă!

ADI: Dia e a lu’ băiatu’… Este sufletul meu! Nimeni nu face mişto că e de dracu’! Mă f… în orişice! Parai! Future time! Detroit! Afaceri?! Nimic nu există fără EA AA!

A făcut şi nişte ture cu mâna arzând. Fssrrr! Şi-a băgat mâna în acvariu! E nebun. Unii sunt stupefiaţi, alţii încântaţi. Vrea să-l pocnească pe Mihai. Ceva îl opreşte. Fie ochii acestuia, rugători, chiar nu a vrut să i-o facă, fie Dia care-l trage. Adi îl urăşte pe Mihai cel a întors-o pe dos pe Dia! Vai I-ar rupe mâna cu atâta poftă! Noroc că Dia îl trage de colo colo, împiedicându-l să se dezlănţuie… Îl învârte prin cameră pe Adi cel furios pe toţi! Inclusiv pe Vio care face pe tăticu’, Gina care îi scoate limba provocator, Cita care plânge prosteşte.

ADI: Iubi!… îi şopteşte el ei… sunt nebun după tine!

Adi o ia pe Dia şi afară!

Scena 12

Oraş. Merg aiurea pe străzile luminate ale oraşului. Dia plânge. Adi încearcă să o calmeze. Greu.

DIA: …hm… printre sughiţuri… sunt o proastă şi nu ştiu cred că eu îi provoc… nu ştiu ce mă apucă… şi ţip ca o proastă… Mihai e aşa blajin… poate m-a strâns… dar nu s-a frecat cu „hm… de mine… chestia asta cu tata m-a dat peste cap… şi tu trebuie să faci circ de fiecare dată… uite miroşi ca un porc ars… mă obligi să mă mint…

să te fac să urli la lună ca un viking… dar mi-e ruşine de cât tămbălău provocăm… nici nu mă mir că până şi Gina e dată peste cap… iubi promite-mi să nu mai fi aşa… ordinar… te rog…

Aproape a îngenuncheat în faţa lui. Noroc că el nu o lasă. E murdar o ia în braţe şi aşa o duce pe străzile orbecăiate…

Dia: Ştii ceva…

ADI: „ai peste 53 de kile…

DIA: Cita mă ajută la o chestie…

ADI: „nu spun la nimeni…

Merg pe stradă. Toamnă târzie, dar încă foarte cald. Se sărută, se privesc în ochi, iată-l promenadându-se mai departe. Trec pe lângă o reclamă de Marlboro.

DIA: Mă duci în Marlboro-COUNTRY!

ADI: …doar dacă ajung falit…

DIA: …se cam uită după noi… e bărbat…

ADI: …îl pocnesc…

DIA: …cred că-mi face cu ochiul…

ADI: …ăsta-i stilul tău provocator…

DIA… serios… cică ăştia care toată ziua sunt pe cal… ce zici iubi?

Adi e cam tâmp. Dia flirtează cu omul-Marboro. Nu ezită să prelungească provocarea.

DIA: …pentru zece minute sunt curva ta… spune-mi că arzi…

zgârie-mă…

mi-a fost aşa de dor…

ADI: Iubi…

DIA: „taci…

Se sărută pasional. Deslăţuit. Ea trăgându-i şosetele, căutându-i umărul, ochii. El strivind-o, învârtindu-se cu EA, sclavul ei ce-şi ascunde mâna. Avântaţi, dar şi oprindu-se clipe lungi, tremurând tot...

DIA: ...au mai trecut vreo patru sute de secunde spre 2000...

El e încă încins. Se ridică. Iată-l alergând spre podul din apropiere. Pleosc un plonjon în apă de pe balustradă. După el porneşte ea. Mai timorat. Se opreşte la balustradă. Ezită. Coboară malul. Se dezbracă. **Flash**: Iat-o înotând după el...

Luna pe cerul albastru. Amândoi întinşi pe iarbă. Tremurând în puţinele ei haine. Ale lui ude sunt întinse împrejur. Conversează. Îi vorbesc lunii, gata să-i asculte.

DIA: De ce bei aşa de multă tărie?

ADI: Uneori mi se face aşa o sete... uit de toate...

DIA: Eşti animal?

ADI: Nu vorbi aşa cu mine...

DIA: Ce-ţi place cel mai mult la o femeie?

ADI: Hmmm...

DIA: Eu nu am sânii mari...

ADI: ...sunt ca doi iepuraşi...

Nici nu se privesc.

FLASH*: Luna, enigmatică pe cerul albastru le este confesor.*

O psihanaliză la trei noaptea e ceva cum nu se poate mai perfect...

DIA: ...uneori mă tulburi aşa de mult...

ADI: SUNT O LOCOMOTIVĂ!

DIA: Mi-e groază „ştii după ce e totul aşa de mişto... să ne certăm, să ne urâm...

ADI: Never!

DIA: Dacă ceva nu merge... ne despărţim... instantaneu!

ADI: Iubiii!... Eşti prinţesa mea!...

DIA: „nu vreau să te mai văd lovind... mi-e groaz că vreodată ai putea da în mine...

am auzit atâtea poveşti stupide...

ADI: Dia! Încetează! M-aş ucide un rău să-ţi fac! Nu vezi cum vorbele tale, inima mi-o vrăjesc! Ochi-mi ard în tâmple ca şi cum ar fi crestaţi cu jar, buzele tale mă magnetizează!

DIA: Baţi câmpii! Minţi dulce şi pofticios!... jură-mi...

ADI: Pe ce vrei!

DIA: Taci... tu simţi cum vine aiureala asta de 2000? ... parcă am fi la olimpiadă

...am văzut T-shirt-uri la un preţ dublu...

ADI: E posibil să plesnească o mulţime de scule... se bagă nişte bani în programe...

DIA: Vom avea un Mac Donald 2000, preşedintele o să inaugureze o piaţă, ai să vezi ce de concursuri... hm... Miss Anul 2000... baluba... uneori îmi vine să-ţi zic să o dăm dracului...

ADI: Ei pe dracul! Noi suntem astfel...

DIA: Crezi?... luna mi se pare cel mai sinceră!

ADI: De ce?!?

DIA: Tace!

Tac şi ei. Acum. Doar într-un târziu îşi întind mâinile şi le strâng lung. În faţa lunii

Scena 13

Părinţii lui Dia sunt în pat la un serial tv. Dna Lia corectând nişte dosare, evident de contabilitate, el cu o bericică. Ea se opreşte din corectat. Îşi aduce aminte de ceva.

LIA: Hm... dragă, o surpriză? Uite că suntem singuri acasă... **STEFAN**: „hm... când eram junior, ce i-aş mai fi trimis pe ai mei de a casă...

cele mai grozave chestii le visam cu casa goală!

LIA: Dragă, dar ar trebui să-mi mai oferi şi tu câte o surpriză...

STEFAN: Ca de exemplu?

LIA: Uite, un pahar de şampanie...

STEFAN: La ora asta?... nu balonează...

LIA: O, ce tipicar eşti! Şi mai închide odată tv-ul ăsta!

El execută. Semiobscuritate. Lumina din stradă.

Linişte.

STEFAN: ...hm... dormi...

LIA: Oh, nu!...

STEFAN: ...mi-a zis „madam Gina... că l-a auzit pe Boss că nu mă pot lăsa să plec că ştiu prea multe...

LIA: Oh... lasă-l dracului în pace... sunt toţi nişte porci... câte fiţe patentate...

STEFAN: „ai observat că nu-ţi mai vorbesc despre la viitor... acu de ani îţi spuneam că voi cuceri lumea cu tine alături... acu zece că Adi va fi geniul oraşului... acum că nu pot fi eliminat... ca să nu ciripesc... ce umilitor... asta după ce m-au auzit făcând epigrame pe seama mochetei din biroul său care se asortează cu desourile noii inspectoare...

LIA: ...ha, ha, ha... uită totul... măcar o oră...

STEFAN: ...pe mine trebuie să mă vidanjez...

LIA: gândeşte-te doar la ţigara care ţi-o veri aprinde dimineaţă... Adişor va întârzia iar, azi tinereţea înseamnă golăneală... ce cafea ai să-mi faci... o să te rog să laşi fereastra deschisă „dacă e toamna aceasta târzie...

Scena 13 bis

Un alt dormitor, alţi protagonişti, dar aceiaşi situaţie. Soţii, seara, la tv.

ALINA: Vezi, tati, ce bine era să mai fi făcut un copil...

PETRU: De ce nu trei?

ALINA: Nu m-ar fi deranjat! Uite la americani, nu e mare scofală să creşti şi cinci!

PETRU: Altă viaţă...

ALINA: Fie fată, fie băiat... aş fi fost mai liniştită... mai ales când e

Dia plecată!

PETRU: Daniela, e fată isteaţă!

ALINA: Şi puternică... o simt... dragă, ştii, să fii atent ce faci, că dacă te mai încurci cu cineva... să fiu eu iarăşi ca rufele murdare... te părăsesc!

PETRU: Poftim...

ALINA: Da! De ce nu?!?

Scena 14

Zi. În amiaza mare. Uite-i pe acoperiş. Hotel Intercontinental. Dia mai curioasă, Adi tot agitat!

ADI: Uite, ăsta este punctul cel mai înalt! E oraşul tot! Zi!

DIA: Ce să zic!

ADI: Dacă vrei, o facem aici! Nu în lift! Nu pe acoperiş, deşi dacă n-o să fie deschis ar fi chiar provocator!… dar poate luăm o cameră la ultimul nivel!

DIA: E… spectaculos!

ADI: Ca şi tinerii căsătoriţi! Te trec pragul în braţe, nu o facem pe apucate…

…chiar îţi dai seama ce probleme ar fi acum cu casa dacă ne-am lua, unde am sta?

DIA: …nu ştiu, dar e clar că nu la mămica şi tăticu'…

ADI: Nici nu vreau să mă gândesc!… Câţi parai îţi trebuie azi pe o casă, e un jaf…

Dia merge teleghidată, pe vârfuri, cu mâinile întinse, parcă ar fi pe bârnă, Adi e surprins, repede se lipeşte de ea, gândurile vrea să le citească. Când deschide ochii ea, el a şi sărit pe balustradă! Merge ca un inconştient! Urlând la ea!

ADI: Zi că mă iubeşti! că mă doreşti! că-mi visezi sexul! Că nu mai poţi! Numai din cauza mea!… el ţipă întruna, nici vorbă să se dea jos!

Ea e tâmpă. Bălguie, după el!

DIA: Te iubesc… te doresc… noapte te visez…

ADI: Sexul…

DIA: „porcule!…

A sărit el jos, vui se depărtează ea!

DIA: Ai înnebunit!… Gata!… Nu-mi place aici… e un loc cu mafioţi de trei lei… mi se pare că-mi sună în urechi zumzetul de jos… e un spaţiu cam pervers…

ADI: Oh! Ce filosofii!… Dragă! cu o cameră la ultimul nivel… poţi să ţipi, am văzut în multe filme că se-ntâmplă aşa, este ca şi cum te-ar auzi cerul plin de stele…

DIA: …mi-e frică… e un spaţiu diavolicesc…

ADI: Ce-ţi veni cu poveştile astea tâmpite!

DIA: Nu ştiu… dar dacă nu-i place scandalul nostru la un boss sau deputat sau nu mai ştiu eu ce! Ne somează: ciocul mic!

ADI: Să mă pupe undeva!… ea se depărtează, privind undeva în zare…

DIA: Nu, nu, NU! Nu vreau aici!

El e iarăşi sus pe balustradă! Bucureştiul I-l aruncă la picioare! Să se hotărască!

ADI: Zi ce vrei! O mansardă în Victoriei sau în Ferentari? O

spălătorie de bloc pe

Moşilor? Poate vrei la Foişorul de Foc!…

Ea stă încă mult pe gânduri. Caută şi ea ceva în cap. E furioasă că nu-I vine ceva, uite e atât de aproape! O vedere, aruncată printre câteva gunoaie dintr-o baltă e ce căuta! Da, asta e! Privirea i se luminează!

DIA: Vreau pe Babe!… La dracu' cu oraşul ăsta infect… acolo este centrul lumii!?! Cât de cât, dacă chiar vrei, poţi „comunica cu astrele”, e mistic, „porno”, e ok

El o ia în braţe şi o ridică sus. Cât mai sus…

Scena 15

Casă Dia Ea lipeşte pe perete harta cu drumul spre Babele, prezervativul e încă în cameră, un calendar este însemnat, vocea ei care îşi scrie jurnalul…

DIA: …au mai rămas 40 de zile, e un noiembrie infect, cu ploi apocaliptice, te fură ţiganii prin autobuz, anul 2000 e un banchet, nici vorbă de sfârşitul lumii!

Flash*: Oraş. Dia îl aranjează printr-un uşor machiaj pe Ovi. Iată-l intrând în oficiul de schimb valutar. Ovi discută în separeul d-nei Luci. Se fac calcule, se bea cafea…*

DIA… nu e prostie mai mare ca şi lăcomia, astăzi Ovi I-a tras-o d-nei

Luci, un tupeu ce mă blochează, cică e în grabă, într-o vrie! I-a oferit vrea-o douăzeci şi cinci de mii de parai… la sub 20% sub preţul pieţei, el zice că e cam nouă în branşă, trebuie să piardă vreo 1 mie dolari, aranjându-i prin servietă… telefonul a sunat prin casă, l-am auzit pe

babacu’ ceva de cont de său de la bancă… am ajuns să-mi fur tatăl prin intermediul fufei lui, mi-e de groază ce bătaie o să-i tragă, banii trebuie să-l duc eu… Ovi zice că aşa arătam că suntem o reţea… Adi vrea să fie de şase, până una alta mi-a adus pistolul maică-sii, d-na garda financiară!

FLASH*: Iat-o pe Dia urmărind cum împarte Ovi bani adevăraţi în servieta plină de dolari falşi. Ea îşi verifică în oglindă ochelarii fumurii, coafura schimbată, este Dia, tranzactoarea de valută. Uite-o urcându-se într-o maşină. La volan e d-na Luci. O servietă cu lei o aşteaptă. Un gealat îi verifică în spate dolari prin trierea probată de Ovi. Dna Luci îşi aprinde o ţigară. Din tabacheră îi zâmbeşte poza tatii…*

Bucătărie Dia, tatăl nervos aruncă farfuria de mâncare, friptura care nu-i convine, îi face o scenă d-nei Alina…

VOCE – DIA: …cică e prea sărată mâncarea, îţi creşte colesterolul, iar consumul excesiv de sare este cauza a 22% din cazurile nedetetabile de ulcere şi în afecţiunile pancreasului… E clar că i-a dat şi el bani ei! Cât om fi pierdut… Cum să-i returnez lui papa!?!…

În comodă, lângă plapumă, sunt teancurile de bancnote. Dia e pe gânduri… Notează pe prezervativul cu nufăr data, ziua loviturii!… **FLASH: TV** Se anunţă Marele Concurs al Anului 2000. Fii împreună cu noi! Anul 2000

ne aşteaptă! Premii de miliarde cu ocazia Revelionului 2000. Pentru cei îndrăzneţi!

VOCE-DIA: …astăzi am fost la bibliotecă la sulă să iau o culegere şi dl Theodor, bibliotecarul mi-a citit o poezie dintr-un poet, cică mare, cunoscut, eu nu auzisem de el… Cărtărescu, unul cu plete, mustăţi şi o figură lunguiaţă… am fost apoi în oraş şi l-am luat… **Bibliotecar**: Ningea pe Colentina şi erau steluţe în genele ei Tramvaiul patru cotea înzăpezit la Sf. Dumitru

Şi erau steluţe, steluţe, steluţe în genele ei.

Dia se învârte singură prin cameră, cu ochii închişi pentru a-l mai vedea pe bibliotecar…

Eram student, era studentă…

eram eminent, era iminentă şi erau steluţe în genele ei. Aerul rece, tranvaiele reci Maxi-taxiurile abia înfiinţate

Mergeau toate pe patru roate… şi erau steluţe în genele ei…

Clipe lungi, multe şi dese, seara, dimineaţa, se amestecă una după alta. Telefonul sună lung. Ea îl lasă. Îl apropie de inimă ca şi cum inima ar vrea să-i spună cine este la celălalt capăt al firului. E ok!

DIA: Primele 20 de secunde sunt gratuite!… se uită la ceas…

ADI: ăăă… hm… trei bezele lungi şi pasionale… şi hmm… cu iepuraşii…

DIA: …iepuraşilor le este frică de d-voastră… *eşti un dur iubitule!*

Vocea ei este cât se poate de languroasă! El acceptă jocul…

ADI: *…îţi pregătesc o surpriză!… te aprinzi ca şi Columbia la lansare…*

DIA: *…sunt sclava ta… achiziţionată prin sistemul de creditare în 24 de rate lunare…*

ADI: *…du-te la fereastră… e un adorator nefericit al tău… ridică-ţi rochia…*

DIA: *…iubitu-le mă chinu-i!*

ADI*: „viaţa e un chin!… adoratorul tău e un fost securist pensionar… trist… fără familie… speriat de orice telefon… te urmăreşte în fiecare seară…*

DIA*: „nu e diavolul care făcea rapoarte, cu ce mâncau seara mama şi tata…* **ADI***… sunt convins că este el e bestia… dar să te vadă pe tin, nu va şti ce să scrie… hm se va bloca, este ceva de neiertat… va fi concendiat!!!*

DIA*: „ce pervers eşti dragă… ca un inspector de sanepid… am să-i arăt tamponul PERFECT-ULTRA! E victoria împotriva societăţii hârtiei igienice raţionalizate!* **ADI***: Oh!… atunci se raţionaliza şi sexul, maşina, bătăile inimii…*

DIA*: …iubitu-le noi suntem liberi!… răsuflarea ta mă arde!… tu mă poţi suna cu o cartelă de pe stradă azi, în prag de anul 2000!… chiar şi de la Paris… ai avea o*

comunicare erotico-orală mai performantă... îţi certific că eu chiar cu zece grade va evolua! Ca în pagina şapte din ŞTIREA, cotidianul cu tirajul de 173 de mii! **ADI**... *eşti o bestie de Bucale!... fii atent la ce ţi-a pregătit nenicu-l tău!* **DIA**: *...sunt numai urechi! Ca şi cele tranşate natur la Sweet Home Market!* **ADI**: *...am reţinut locuri pe Babe de Revel! TOP SECRET!*

DIA: *O iubitule! Ai vândut nişte „viruşi"!?!*

ADI: *...Nişte chestii mai excentrice! Astea se vând cel mai bine!*

DIA: *Neapărat să-mi faci o vizită! Un taxi, troleu 313, VINO!...*

Ea a luat de pe uşa dulapului o rochie de mireasă de pe timpuri aşezată pe un umeraş. O învârteşte făcând-o să plutească prin cameră. A rămas singură prin cameră cântând cu rochia ***în braţe.***

DIA: Când era bunica numai atâtica / A plecat la bal cu mămica / Şi-a venit un cavaler / Şi a întrebat-o pe bunica / Nu dansezi frumoasa mea?!... şi au dansat acest minunat tango...

Flash TV: *PROMO Imagini ale evoluţiei umane. Issus. Cruciadele. Descoperirea Americii. Revoluţia Franceză. Omenirea îşi revede istoria. Radioul, automobilul, Mac Donald, Societatea informatizată! Secolul 20! Vine Anul 2000! Fii vizionar pe TELE*

2000!

Cartea poştală TELE 2000. CONTEST! I-o întinde în fâţe Cita care se tot fâţâie de colo-colo! Dia nu prea ştie ce să creadă. E cam bulversată.

CITA: Dragă, nu zi încă nimic! Doar ascultă! Este marele concurs de Revelion!

TELE 2000! V-am înscris că sunteţi mişto! Sunt tot felul de secţiuni! Veţi putea participa: fie din studiouri, fie stand acasă, fie pur şi simplu DE PE STRADĂ!

Premii gârlă! De milioane! Puncte trebuie să faceţi! Cu isprava voastră! Cu ceva poezie, sentimentalisme etc... eu v-am înscris şi la secţiunea intimităţi... sunteţi perechea 1735! E o nebunie! Toată lumea trăieşte intrarea în anul

2000! Important e să fii SPECIAL!

DIA: IEŞI!

Dia plânge întinsă pe pat… Unde e iubitul ei?…

A rămas singură. O vreme cam pietroasă. E decembrie, iarna dă să se apropie.

MAMA: Ce-i cu tine?

DIA: Nu ştiu! Pur şi simplu! Tu nu simţi că te sufoci? **MAMA**: Oh, eu mă bucur mai mult de chestii mai mărunte… **DIA**: Te-ai împăcat cu tata?

MAMA: E ok!

DIA: …serios?… Mama, simt că mă sufoc! Vreau să trăiesc! Să mişc lumea, să exist, nu să fiu o fiinţă care doar respiră! Lumea mi se pare mică, nu vreau să mă fac doctoriţă, să nu mă spui încă la tata, am un gând că poate aş fi tentantă să scriu, sunt revoltată de toate femeile din literatura română, nişte proaste!?!… eu nu mă cunosc pe mine, ce să vorbesc despre alţii… mi se pare interesant să faci afaceri, să te mişti să pui oamenii la treabă, nu prea mulţi, maximum câteva zeci… Mamii vreau să fiu bogată, fericită, vreau atâtea şi nimic… m-am tâmpit…

MAMA: Oh, linişte-te! Ai să trăieşti, ai să iubeşti, ai să cunoşti viaţa… iar apoi vine un moment când toate îşi capăta adevărata valoare… viaţa le aşază pe toate la locul lor… este bine doar s-o primeşti…

DIA: Mamii, nu filosofa!… nu suntem la şcoală…

MAMA: Oh, să ştii că am trecut prin multe lucruri dificil de cântărit…

DIA: Mamă, dă-mi un sfat aplicabil imediat!

MAMA: Oh! Aşa, deci? Nu mai fuma măcar până la primăvara, ciuguleşte măcar ceva dimineaţa, notează-ţi visele căci măcar au haz…

DIA: Stop! Chestia cu dimineaţa mi se pare, o să te surprindă, înţeleaptă! Aşa, bătrânească… Îţi dau o prăji!

Se depărtează.

Afară. Primii fulgi care ning. Oameni pregătindu-se de sărbători…

Dia se plimbă prin casă îmbrăcată în rochia de mireasă a bunicii. Adi încălzit de o sticluţă pe care-o

poartă în mână povesteşte ultimele aventuri…

ADI: …Ovi m-a dus prin nişte locuri… totul ni se derulează prin faţă ca şi cum am fi martori… *la nenea Dumi… căruia îi crăpau ochii după nişte programe de intrare pe Internet, chestii care pot exista şi cu imagini… preluând orice sursă: tv, tot ce vrei… nenea Dumi mi-a făcut cinste cu whischiuleţul ăsta… e tare, o să râzi da cică îmi dă şi o gagică… am refuzat! Iubi, am rezolvat camera pe Babe! La cabana*

Vârful cu dor!…

Dia se plimbă în continuare purtând vălul de mireasă…

DIA: Fii atent ce mişto e rochia, ce dantelă fină… bunica mi-a spus că bunul ca să i-o ia… căci a costat o groază de bani… şi-a vândut motocicleta… iar apoi ca să-şi ia alta, că nu rezista fără motor, s-a transferat, la o echipă din alt orăşel, ei stăteau la Războieni, el s-a dus la echipa din Teiuş, iar şefii de la CFR au vrut atunci să-l transfere la Megidia… ta, ra, ra, ra… se ducea dracului tot fotbalul, iar bunul s-a dus la Ministrul Căilor Ferate în audienţă, era imediat după război… primul, la, raaa, ra, ra… şi i-a arătat o poză ce şi-o făcuse în lagăr când căzuse prizonier la ruşi, poză pe care i-o trimisese bunicii, unde bunul era păzit de un cazac furios, drept, imens, iar el stătea pur şi simplu pe un scaun… ministrului i-a plăcut poza şi l-a făcut şef de gară, iar bunul s-a lăsat de fotbal, că nu mai cădea cu condiţia de şef de gară şi s-a apucat de politică… ta, ra, ra, ra… treizeci şi de trei ani a fost şef de gară… până au venit comuniştii şi l-au dat jos trimiţându-l la canal… de unde… ta, ra, ra… nu s-a mai întors… buni zice că a presimţit că nu se mai întoarce…

ADI: Câţi ani are bunica?

DIA: 91 şi încă merge săptămânal la cosmetică!… e pleactă la Iaşi la nişte verii, călătoreşte, realizezii… ta, ra, ra… Şi au dansat acel minunat tango!

Ea se lasă purtată de el prin cameră. Adi se încălzeşte. O sărută. O dată, de două ori, îmbrăţişaţi, se rostogolesc…

ADI: ...iubi, eşti sigură că nu a venit anul 2000...

DIA: ...răbdare... pusi...

Adi e agitat. Parcă a înnebunit. Se dezbracă. Iată-l nud, defilând prin faţa ei. Ea s-a speriat. Se retrage în capul patului. Adi ţopăie prin cameră.

Adi: Uite! eu sunt Marele Mascul! Cuceritorul lumii! Fii atent ce călcătură am!

Ai mai văzut cineva aşa mândru să păşească! Vrei să-ţi spun ceva? E verificat! Stalin numai dezbrăcat umbla prin casă cu un halat de mătase roşu şi cu o puşcă Stătea aşa şi când ceaiul îl servea! îi plăceau la nebunie puştile... Nu degeaba a omorât milioane!... hm... tot aşteptând anul 2000 m-am gândit, oare Ceaşcă-Ceauşescu cum o spăla pe Leana pe spate! Hm... Îţi spun eu că acolo hotărau... mai dărâmân nişte sate şi le dăm apartamente la blocurile confort II... sunt mai sexi decât Rod Steward!... Mickel Jackson e nimic... ar trebui să dau un anunţ... tânăr răpitor şi atrăgător ofer companie doamnelor generoase! Tu cât eşti de generoasă! Ce-i oferi sclavului tău? Hm... aşa puţină cărniţă?!?...

DIA: Bestie!... aşi înnebunit? Mi-e silă, mă sperii, realizezi? Pentru prima oară... eşti obsedat... Afară...

E nemiloasă, el realizează că a sărit calul, se scuză fără succes şi se retrage. O privire nu-i aruncă. A plecat. Ea plânge singură în cameră.

ACTUL III

Scena 1

Diriginta notează absenţele în catalog. Rumoare în clasă. Adi e plin de gânduri.

DIRIGINTĂ: Ce e cu Dia Brandabur? Cita?...

CITA „ăă... e răcită...

Adi nu spune nimic. Cei doi se privesc. Unii îi fac ocheade lui Adi. Profesoara trece la tablă. Ora continuă... Pauză. Coridor. Cita şi Adi stau de vorbă lângă o fereastră.

CITA: M-a sunat maică-sa, dacă nu ştiu ceva că Dia a lăsat un bilet că dispare puţin să se mai aerisească...

ADI: M-au sunat şi pe mine... nu mi-a zis unde merge...

CITA: …eu îmi făceam probleme, că am supărat-o, v-am înscris într-un concurs, o prostie, ştiu, uite cartea poştală, voi decideaţi… s-a făcut foc şi pară, că am zis de povestea voastră, dar nu e aşa…

ADI: Ţţţ… cred că eu am jignit-o cu tâmpeniile mele… aştept de trei zile să dea o veste…

am sărit peste cal… începe să-mi fie teamă… şi ştii, Cita mă simt cu inima ca o pâine frământată, care cum o atingi suspină…

CITA: Ce romantic eşti…

ADI: Nu e de râs…

CITA: Lasă, că toate se rezolvă… No problems!

FLASH 1 bis

(proiecţie & joc pe scenă; toată libertatea regizorului)

Dia este singură la un geam de pe culoar. Îmbrăcată de iarnă. Peisaj montan… Cineva încearcă să intre în vorbă cu ea. Îl ignoră. Rămâne singură în continuare. Fumează, citeşte un ziar… toate locurile din hotelurile de clasă a întâia din perioada revelionului

2000 au fost reţinute de circa doi ani… Trenul care şerpuieşte prin zăpadă. Peisajul…

DIA: „ce mişto este să pipezi stând aşa în trenul care te duce… uite că am ajuns să o uşchesc de acasă, vorba lui Ovi, toată povestea asta cu Adişor a început să mă enerveze… EU trebuie să-mi iau vioaţa în mâini… trebuie să dau cu capul de perete, să merg de-a buşelea, everything „dar să încerc… iar ai mei… dâra etc nimeni nu poate ajuta… mai mult mă ajută acunm muntele ăsta pe care îl ocoleşte trenul, priveliştea lui serioasă şi mândră, felul cum îmi încarcă plămânii şi-mi primeneşte sufletul… sunt sigură de cum o să ia trenul cotul vom descoperi un vultur cum se ridică în suus plutind peste brazii plini de zăpadă… ai să vezi şi tu cel ce-mi asculţi gândurile inimioarei mele…

Scena 2

Soneria sună lung. Într-un târziu, Adi se ridică de pe pat, casa în penumbră, deschide uşa.

DI PETRU: Bună seara, hm „tu eşti Adi?... nu ne-am cunoscut, Cita mi-a dat adresa, sunt tatăl Diei „hm...

Afară, aşteaptă mama Diei.

PETRU: Dia ne-a lăsat un mesaj că pleacă undeva în Nord... tu ştii ceva?

ADI: În nord?!... nu ştiu...

PETRU: Când v-aţi văzut ultima oară?

ADI: Aăă...

PETRU: Hai spune, mă!

ADI: Luni, seara...

PETRU: „a plecat marţi dimineaţa... s-a întâmplat ceva mai deosebit? Între voi?

ADI: „hm... ăă... nu pot să vă spun... e o chestiune mai intimă...

PETRU: Poftim?! Vrei să te dau pe mâna poliţieie?! Ai tăi sunt a casă?

Tatăl Diei sună nervos în continuare. Ochii săi îl sfârteca pe Adi. Apare mama lui Adi.

LIA: Bună seara... e vreo problemă...

PETRU: Brandabur Petru, sunt tatăl Diei, ăhm... fica noastră a dispărut... nu ştim nimic de ea... fiul d-voastră a văzut-o înainte de apleca...

LIA: Oh, îmi pare rău... Adi, ce s-a întâmplat

ADI: Nu ştiu! Lăsaţi-mă în pace!... Buff şi s-a cărat! Cei doi se privesc.

LIA: Îmi pare rău... hm... îmi dau seama...

Petru: Fiţi atenţi că pun pe voi poliţia!

Fără vreun răspuns. Petru pleacă înjurând printre dinţi... vă dau foc la casă.

Adi stă pe pat. Mut, surd, fără idei. Cu o lamă îşi aplică tăieturi pe braţe „unicele autoflagerări, idei pe care le poate avea cu mintea rătăcită de dispariţia Diei. Computerul pe stand-by. Radioul cu programul muzical.

VOCEDJ: ...Dia pentru Adi! Dovedeşte cine eşti! Nu sunt la capătul pământului, dar mă poţi găsi oare?!? Start 5, 4, 3, 2, 1, 0!... muzică...

Adi a recepţionat mesajul şi se dă peste cap prin cameră. Asta e! Hopa!

VOCE-DJ: ...Dia, zisă şi Dani mai are un PS! Transmite-i stomatologului că nu mă răpit niciun ozn, să-şi „recupereze erorile financiare” din şifonierul din camera mea, s-o mai scoată afară pe mama, să se mai privească în ochi că au de ce! Pa şi pusi!... Oh... ce post-scriptum lung... sperăm că Adiţă l-a recepţionat... Succes!

Adi, agitat, tocmai a scos telefonul de sub pat...

Scena 3

FLASH: Dia descoperă complexul studenţesc. Cămine, studenţi, maşini, atmosferă. E cu rucsac în spate, unii îi zâmbesc, ei îi e culmea ruşine. O plimbare mai lungă prin complexul studenţesc. Multă tinereţe!

Iat-o pe Dia într-o cafenea. Singură la o cafea. O ţigară. Evident figura ei e mult mai liniştită. Simte că a scăpat de tot stresul, nebunia cu Adi, ştie că se vor reîntâlni, deocamdată e perfect să stai la o ţigară şi cafea.

La masa ei se aşază o studentă. Mai în vârstă, genul intelectualist, cu o doză modernistavangardist-intelectualist. Cele două fumează mult, în tăcere, îşi beau cafeaua deşi evident Dia este dornică să înceapă o conversaţie care pare că se aşază greu. Doar într-un târziu.

STUDENTA: „vrei să-mi spui ceva? **DIA**: Hm... Dia... eşti studentă, nu? **STUDENTA**: Dori! E ok!

DIA: „sunt în trecere, aveam o prietenă care e studentă la geologie, dar lipseşte cică e într-o excursie de studii...

DORI: Tu ai venit, aşa pur şi simplu, fără să dai un telefon... să te anunţi?

DIA: ...am avut ceva probleme...

DORI: Te-ai certat cu iubiţelul...

DIA: Am un prieten, ne înţelegeam chiar mişto, dar a înnebunit...

DORI: E de vârsta ta?

DIA: Da, dar e astfel...

DORI: „sigur... dar să ştii trebuie să eviţi întotdeauna să-ţi pierzi independenţa... trebuie să te poţi mişca cum vrei tu, without problems, hm... o femeie

modernă... **DIA**: „eu îl iubesc...

DORI: Nimeni nu trebuie să-ţi spună: ba!

DIA: ...culmea, acum mă simt mult mai liniştită...

DORI: ...tu ai unde să dormi, poate o aştepţi pe „amică” ta!

DIA: E adevărat, pe bune!

DORI: Nici nu mă îndoiesc, dar dacă vrei să stai la mine? E ok!...

Iată-le ridicându-se de la masă, trecând prin complex, ea arătându-i camera de studentă, pregătind ceva de potol. Dori machindu-se, Dia fumând şi citind ziarul ca la ea acasă.

Scena 4

Mama Diei este în bucătărie, intră tatăl ei cu plasa de bani din şifonier. Vrea să spună ceva, dar ezită. Îi aruncă pe masă. Alina e surprinsă. Petru se învârte de colo colo căutând o ***explicaţie.***

PETRU: „Habar n-am ce-s cu banii ăştia... nici nu ştiu dacă nu ar fi mai bine să anunţăm poliţia... îl ştiu pe colonelul Diaconu, pot conta pe el... sunt milioane... hm... acu trei săptămâni, madam Luci care-mi schimbă la cel mai bun schimb valuta... mi-a cerut nişte bani că are o chestie avantajoasă... iar după aia a venit la mine că a ratat toaată chestia... că au tras-o în piept nişte escroci, o filieră întreagă...

ALINA: O fuţi mai nou pe d-na Luci... sau te trage ea pe tine?

PETRU: ...hm... Alina nu e chiar aşa...

ALINA: Dar cum E! O dă în bară curviştina şi vrei s-o torni la poliţie pe fiică-mea!

Asta NU!

PETRU: E şi fiică-mea!

ALINA: Şi dacă eşti aşa priceput la toate de ce dracu’ am ajuns să plece ea de acasă? Iar tu să faci istericale pe alte porţi! Porcăria dracului!

PETRU: Crezi că mie nu-mi vine să uRLU!?!

ALINA: Nu ştiu ce-ţi vine să faci, dar fă se întoarcă fata mea că altfel le dau la dracu’ pe toate şi încep cu

TINE!

PETRU: Dani e o fată deşteaptă!

ALINA: Da! Dar viaţa asta e tare ticăloasă! Înţelegi! Nu vreau să i se întâmple ceva! Mă cac pe măsele oricărui parlamentar, pe afacerile şi casa ta… Îmi vreau fata înapoi!

PETRU: Şi eu o vreau acasă! Acasă! Aici! Nimic nu mai are importanţă… toate, Alina, crede-mă că-mi vine şi mie să înnebunesc…

ALINA: Fă să vie înapoi… tu nu te simţi vinovat?… tu nu crezi că avem şi noi partea de vină… poate tocmai că i-a venit să fugă… nu să rămână… înţelegi? **PETRU**: Dumnezeule, dar i-am dat de toate!

ALINA: TACI! Înţelegi, că acum nu i-am fost aproape, înţelegi că i-a venit să fugă… să plece… să caute răspunsuri în alte părţi, Dumnezeule, dar dacă nu ţi-e limpede înseamnă că eşti un mare dobitoc… îngrozitor…

PETRU: „taci… taci… taci…

ALINA: „şi dacă va veni… hm… va pleacă din nou…

PETRU: Nu va mai pleca niciodată, crede-mă! Blestemat să-mi fie sufletul şovăielnic… dar o să fac să las dracului toate blestemăţiile… nu o să vă am decât pe voi, crede-mă… că la fel sunt singur şi gol… trebuie să se întoarcă… o să fac ORICE să vie înapoi acasă, aici la noi!…

Scena 5

Camreră studenţi. Joacă cărţi, Dia chibiţând-o pe Dori. Sunt în jurul mesei la o partidă de canastă: Dori, Eugen-Jeanu, Puiu, Viorica. Puiu, un tip mic şi îndesat o tot măsoară cu privirea pe Dia. Jeanu e mai detaşat.

PUIU: Ce zici, Dia, cum îţi dă viaţa? te faci studentă?

DIA: ăhm… Haioasă…

PUIU: „nu e grea?… cu cărţile astea… **DIA**: „hm „da… chiar, voi nu prea mergeţi la şcoală? **PUIU**: Mai mergem, dar acum iarna, e frig… **VIORICA**: Stricaţi fata!

JEANU: oh, sweetie…

DIA: Nu am văzut pe nimeni învăţând!

DORI: „După vacanţă, când vine sesiunea…

PUIU: …mai citim şi noi aşa din când în când,

seminarii, la laboratoare… mi-e mi se apleacă… şi apoi eu, sunt prea deşteptept pentru facultatea asta a mea de construcţii, nu am nimic cu ea, îmi place, dar dacă mă interesează ceva sunt afacerile, relaţiile, prieteniile! Astea mişcă lumea! Cine buchiseşte zilnic este Jeanuţu că la ei la contabilitate, sunt mulţi şi multe, concurenţa brici, îţi trebuie numai note ultramari, aşa că el chiar face chestia aia cu carte, suferă, i-ar place chestii mai filozofice-poetico-stratergice, dar încă nu vrem, ea, sunt sigur că Jenuţu va ajunge ambasador… în rest, Dori la filo, vezi şi tu, amorul în floare…

DORI: Hai mă, nu fi mitocan că te dau pe uşă afară!

PUIU: Nu sunt! Fac şi eu un banc! Dani?

DIA: Dia!

PUIU: Mi-e îmi place mai mult Dani… hm… tu nu ai un iubiţel…

DIA: „Momental”, nu, l-am abandonat!

PUIU: Secolul XX! Totul se abandonează! Istoria, naţiunile, poezia…

JEANU: „Matematica şi copilaşu, computeraşu e totul! **PUIU**: Mă piş pe EA! Dacă nu e doxă, nimic nu e! Kaput! **VIORICA**: Puiule, calmo, calmo, calmo!

PUIU: Hai să facem un chefuleţ sâmbătă, aşa că plecăm în vacanţa, vin sărbătorile, vede şi Dia cum ne distrăm…

DORI: Tu vrei să dansezi cu Dia! Dia, tu vrei?…

DIA: hm…

JEANU: Te calcă pe picioare…

PUIU: Mă descalţ…

DORI: Ha, ha, ha… ce faci pe dobitocu’?!?

PUIU: De ce nu, e plină ţara! Se vinde bine! Dobitocia AA!

JEANU: Ajungi departe!… Ce carieră, hărnicie, inspiraţie, dotaţie? Fii ascultător, tâmpiţel, idioţel, azi mâine, ai ajuns, acolo sus!…

S-a ridicat de pe scaun, e la fereastră, Puiu îl urmăreşte fascinat, hizlindu-se cu poftă, aşa e. Fete sunt gata să le dea lacrimile. Dia nu pricepe ce e cu bâlciul

ăsta!...

JEANU: ...În senat să faci legi, ministru să le încurci pe toate... dacă eşti mai terchea-berchea poţi să te ajungi printr-o bancă! Furi mai legal ca niciodată!... ce să oboseşti, ce să fii inspirat, ca să nu mai zic artist...

Puiu sare, ca de pe jar, tocmai pe scaun! E în picioare. Urlă să-l audă tot căminul!

PUIU: Asta e curată prostie, pe când DOBITOCIA e strategie!

DORI: Ha, ha, ha! Puiu, eşti genial!

PUIU: Mai puţin decât ochii tăi cei verzi! Pusilici! Hai s-o punem lată de un chef

Senzaţional, e iarnă! Cum e chestia aia Dori? Unde sunt „nămeţii de altă dată?"

Jeanu! Zi şi-i tu ceva, fii bărbat!

JEANU: Aş vrea să fiu golan/ Aş vreau o ţigară/ O sticlă cu ceva tare!

Sunt ok-ei, toţi de acord! Dia este fascinată de această stare euforică, relaxată, în care totul este lipsit de dramă, încrâncenare, nervi etc...

Scena 6

Adi e la o masă cu un prezicător, e un guru de al lui Ovi care stă întins pe pat, lăsându-l pe Adi să fie intervievat. Pe masă sunt fotografia lui Dia, cartea poştală dată de Cita, înregistrarea de la radio, câteva rânduri scrise de Dia. Cu poza Diei în mână, gurul încercă să capteze energiile magnetice ale acesteia. Circumspect, Adi îl urmăreşte, fără a-i acorda prea mari şanse...

GURU: ...eu sunt o persoană serioasă... nu-ţi spun când o să faci hepatită sau câţi copii o să ai... nici dacă te iubeşte şi nici nu încerc să o fac să-ţi ofere sentimentele, mi s-ar părea cam exeraocă chestie... ceea ce pot să fac pentru tine, fiindcă te-a adus dl Ovi... hm... e să-ţi spun ce cred că ar putea încerca să facă deoara aceasta... trebuie să fii sincer... nu te costă nimic... crezi că poţi... **ADI** „hm...

GURU: ...nu prea ai încredere în mine...

ADI: Nu! Cinci din şapte chestii ale lui Ovi sunt

idioate... **GURU**: Prostia te poate vizionar azi!... dacă ştii opera cu ea... **ADI**: Numai asta îmi mai lipsea!

GURU: OK... zi-mi câte ceva fără importanţa...

E încă cu poza ei în mână, Adi e exasperat...

ADI: ...poartă 35 la pantofi, nu umblă cu sutien, îi plac poveştile din tinereţe ale bunicii, nu mănâncă prăjit... are oroare de glume obscene, grupa AII... îi place înotul, istoria evreilor, America... nu poartă tatuaj mai mult de o săptămână... e fecioară, am zis că ne iubim de revel 2000, am avut o ceartă aiurea, dintr-o joacă... hm, oh, e totul atât de stupid, 1 + 1 = 2, dacă crezi că poţi să-mi zici ceva clar e ok, de-asta am dat banii şi stau aici, altfel...

GURU: „dacă nu crezi, nu are sens... cel mai greu sunt dispariţiile...

mai ales despre cei care ştim totul... atunci descoperim că în fond nu ştim nimic... trebuie să încerci să apreciezi ce crezi că ştii cu adevărat că are anumită valoare pentru cel căutat... acela va fi drumul pe care trebuie să-l urmezi...

Gata!... I-a evacuat, Ovi sare în sus surprins de rapiditatea şi iritarea maestrului, dar acesta este fără replică. Adi se retrage, Ovi îl urmează, au uitat o poză a lui Dia la care revine apoi guru privind-o cu simpatie. Ce oameni umblă pe lumea asta şi noi nu ştim nimic de ei...

Flash: Adi şi Ovi merg în tăcere pe străzi. Adi e nervos, Ovi vrea să-l spună ceva, dar acesta îl opreşte. Merg în continuare. Adi caută un răspuns.

ADI: Eu trebuie să o găsesc... înţelegi... hai la Dumi!

Flash: O iau înainte amestecându-se în şuvoiul celor ce umplu străzile. Lumea se pregăteşte de sărbători. Anul 2000 e aproape ghicitori, tombole, objeuri metafizico-mesianice-norocoase se oferă pe străzi. Unul ţipă: „Va veni sfârşitul lumii! Rusia se va scufunda! America o să ardă! Etc!... Moartea Coca-Cola! Pocăiţi-vă! Păcătoşilor!...

Dumi se întoarce pe scaunul mobil, şi-i întinde mâna răspunzându-i lui

Adi care tocmai a intrat. Radiază, parcă s-a mai îngrăşat, nedormit ca lumea de multă vreme.

DUMI: Ai venit la ţanc! Voiam să-ţi dau de veste… îmi trebuie nişte jocuri… hm…

pe următoare schemă… o expediţie scurtă şi apocaliptică cu un prize de estimare a destinului pe o bază cât de cât zodiacală şi apoi o intrare pe email la flirt cu auto protecţie… protecţia trebuie să fie cât mai tare ca să nu dea peste tine, nu poliţia, că ăştia sunt prea proşti, ci nişte şmecheri ca tine! De aici începe licitaţia şi preţul… îţi ofer şi procente! Hm?

ADI: Hm… se rezolvă, dar am eu o treabă în urgenţă…

DUMI: „ai călcat pe cineva cu maşina…

ADI: Pas!

DUMI: Atunci, că sper nu pentru Ovi…

Ovi e dezolat de această desconsiderare, se poate, dar Adi îl ignoră. Îl ia pe Dumi şi-l duce într-un colţ. E tensional. Şi-a aprins şi o ţigară, bea din sticla întinsă de

Dumi. Dumi râde.

ADI: Dumi, am nevoie de un sfat, să mă mişc cât mai repede, e groasă!

DUMI: Eazy…

ADI: Dia, amica mea a dispărut! Nu ştiu unde s-a cărat! Înnebunesc, nu ştiu cum să fac ceva, pe detectivul, să dau de ea… îmi trimite mesaje pe pegere, la radio, s-a cărat şi trebuie să dau de ea…

DUMI: a fugit dincolo?

ADI: Nu e aici în ţară! Mă pune la încercare…

Dumi e căzut pe gânduri. Nu prea ştie ce să spună. Chiar aş o fi? **DUMI**: Hm… mi-a zis Ovi ceva… că vreţi să vă iubiţi de revel 2000!? **ADI**: hm… dacă dau de ea, dar e un dobitoc că ţi-a zis…

DUMI: Hmmm… mi-a zis de două zile de când ţi-a fugit iubiţica, cred că a căutat-o şi el…

ADI: Serios?

DUMI: Pe bune…

ADI: Dumi, zi-mi ceva, ştiu, am miros, nu mă întreba, e intuiţia, de asta sunt aici…

Dumi vrea să-l evite, dar privirea lui Adi e atât de

rugătoare, omul ăsta e disperat. E lucru mai nasol, simte şi el Dumi că i se face frică. Îl apropie pe puşti şi-i şopteşte vorbindu-i la ureche, tremurând, grăbit, precipitat, speriat…

DUMI: …hm… Adişor, crede-mă, nu-mi cere sfaturi cu fata, orice dar la femei sunt botă! Nu le pricep mecanismul! Aşa e! Rămâne între noi! Ok?!?… Eu sunt tare la jocuri, „muşte”, vânzări fără tva, amânări de impozite… aici e tata boss

ADI: Dumi, ştii ceva, ce ai face în locul meu…

DUMI: …Dacă nu vezi unde e… aşa să o VEZI CU MINTEA sau să-ţi dea ea de ştire… şi să vă întâlniţi… altfel, hm… nu ai decât două şanse…

ADI: ZI!

DUMI: „fără poliţie, că nu e cazul şi sunt idioţi… dar… ONE: „mai sunt tot felul de tipi, care ştiu de toate îţi găsesc orice, El însă s-ar putea să-ţi ceară şi ei ceva, ceva interesant, dar nu ştiu dacă o să-ţi convină, s-ar putea… hmm să vrea… să fie spectatori…

ADI: Cum adică?

DUMI: „pur şi simplu, o să vă şi umpleţi de bani, dacă vreţi vă machiaţi, dar o să scadă tariful, nu ştiu, dar am auzit că se caută, chestii life, tipi cu power, transmisii lifel… e o şansă… pot încerca să-i contactez… dacă îmi cer tu…

ADI: Îngrozitor…

DUMI: Mai e ceva… TWO: Păstrează pagerul cu ultimul mesaj… sau dacă are telefonul cu ea… optează pe o variantă şi du-te la o companie de telecomunicaţii intră în contact cu un ştii şi tu, „protection sistem ingineer”, fă un troc şi oferă-i câţiva viruşi mai răsăriţi, îţi spun ei unde e fătuca… dar ai ieşit din branşă, să-mi zici dacă faci asta să-ţi scot din comerţ toate „muştele” şi programele! Nu o să mai fi un piräţel, liby şi necunoscut… cineva va şti cum lucrezi, gândeşti, va trebui să respecţi regulile, nu e o tragedie, vine o vreme, când te dai pe brazdă şi te laşi de golănisme… hm… rămânem amici, fără afaceri, amici!

ADI: E nasol…

DUMI: Depinde cum o iei…

Bea o gură de tărie, se duce şi-i oferă una şi lui Ovi. Adi se simte singur, îngrozit de ce decizie o să ia. Ce să facă, cum s-o întoarcă. Hm, ia să vedem, e imposibilul posibil?!?

Scena 7

Este noapte, sunt amândouă singure în câte un pat, de o parte şi alta a patului. Fumează câte o ţigară. Doar vârfurile ţigărilor strălucesc în noapte. Uneori, Dori se ridică şi mai trage un gât de bere. Cita o ascultă curioasă, numai ochi şi urechi...

DORI: Puiu, e puţin para, are stofă de şef! Cred că o să ajungă mare, când se îmbată la câte un chef, mestecă pahare… Jeanu e într-adevăr aşa poeţel, finuţ, cu pretenţii.

Hm… nu e artist, nu îl doare să scrie, eu ştiu cum e asta, nu are treabă, dar are limba aleasă, vorba lui Puiu, că l-a mirosit, nu degeaba sunt prieteni… va ajunge ceva pe la ONU! Cred că o să aranjez să-i fac o vizită… eu vreau să intru în presă, să umblu, să călătoresc…

DIA: Dori, hai… hm… zi-mi care a fost cel mai mişto moment al unei legături de dragoste…

Dori tace. Dia se ridică şi se duce lângă ea în pat. Dori o acceptă. O

mângâie. Dia e puţin speriată, tensionată, hm, ce să facă...

DORI: Stai liniştită, îmi plac bărbaţii…

DIA: E perfect!… şi mie!

DORI: Tu miroşi a fetiţă… hm eşti delicioasă…

DIA: Hai „zi…

DORI*: Ştii odată mi-a venit să mă las sărutată de o femeie... era o profă, asistenta de la lingvistică... frumoasă, enigmatică, uluitoare... singură... evident fără macho... hm... şi odată când i-am dat un text mai ciudat cu o topică schimbată, hm câteva pagini „ne-am întâlnit la clasă, am băut o cafea şi-mi zicea de textul meu, de ce era mişto, ce aşa puţin nu mergea, ce o să mă critice cutare... era aşa mişto, îmi dădeam seama că mă înţelegea... nimeni până atunci nu-mi vorbise aşa de limpede... nu-mi*

pătrunsese în suflet atât de calm şi atotştiutor... se făcuse seara... atunci am simţit că DA! Peste un an, doi, trei voi scrie... voi fi mai mult decât o profă o ziaristă, voi fi şi o scriitoare, un autor... avea nişte ochi aşa de căprăui, minunaţi... la un moment dat fuma... m-am aplecat să-l dau eu un foc „îmi dădeam seama că-l place, îţi daiseam ce rafinat, eram „junele” care îi oferă un foc, care o privea în semiobscuritatea serii şi l-am simţit privirea pe coapsa dezvelită de rochia ce mi se ridicase... am simţit că voia să mă mângâie... îmi doream... nu eram lesbi, eram pur şi simplu fascinată de mâna ei lungă şi albă... aş fi fost atât de fericită... dar nu făcut-o... mi-am dat seama că înţelese, dar îi era frică să nu se joace cu mine... mă proteja... ştii nu voi uita nicio dată acele clipe... eu sunt cu Puiu, e mişto, pasional, dar aceasta e, pentru unii, chiar ca zgomotul valurilor în faţa cărora poţi sta o veşnicie...

DIA: Ce face, tipa? Te mai vezi cu ea?

DORI: S-a dus dincolo. În Olanda! Aici nu rezista. Cum, necum, periodic I se *servea ceva măcar aşa un apropo, un mesaj la toaletă să o ştie toată Universitaea că e cu gagicile, că-i place, cică fofo... era clar că erau şi chestie aranjate, îmi venea să vomit, unele le-am şters eu... îmi dădeam seama că erau măcar... aşa să o indispună când venea un coloviu şi ar fi periclitat avansarea altora... ştii ce e fără limite...*

DIA: Hm. ce?

DORI: Răutatea!

Stau aşa multe clipe. Dori mai fumează. Dia adormit. Dori o acoperă pretector. Ca o prietenă mai mare. Se lasă şi ea pe pernă. Cu privirea undeva departe...

Scena 8

Flash: Adi şofează cu viteză maşina familiei. În spate e dl Theodor, bibliotecarul cam ameţit cu sticlă în mână. Adi conduce cam nebuneşte. Din când în când se întoarce să-l vorbească bătrânelului aşezat în spate... Poate doar şoseaua străbătută de maşia pe înserare... (toată libertatea regizorului)

ADI: Vă duc la mare... dl Thedor... prindem răsăritul

de soare…

DL THEODOR: Dia, ne aşteaptă?

ADI: Nu ştiu „hm… cred că o să-i fac o surpriză… cred că e la un schit… mi-a zis odată de mult că e ceva nemaipomenit…

Pe scaunul de lângă el e un pager cu un mesaj simplu: VINO!

Bătrânul care a adormit. Maşina gonind în noapte.

Răsăritul soarelui, maşina oprită pe şosea, dl Theodor admirând apariţia soarelui, e aşezat în *fund pe plajă, pe nisip. Adi încercând răceala apei.*

ADI: DI Theodor, ce zice-ţi, dacă dau de Dia, să nu fac să apar aşa din mare!" Cu un pager PROMPTO 2000; poţi zbura ca şi gândul"… *Domnul Theodor nu-I răspunde, a rămas pe gânduri, Adi e în faţa sa pregătit să-şi pună* ***sufletul jos.***

ADI: Zi, iubito, dacă nu sunt idiot/ Am călcat pe pioneze/ Ca să vin în faţa ta! / Picioarele îmi sunt roşii! / Ca şi racii de pe plajă! / Urlă tălpile arse de sare!… Ziceţi-mi ceva din Ovidiu, de rezervă, dacă inspiraţia mea de Bucale n-o să fie ei pe plac!

DI THEODOR: Adrian, nu cred că are rost să mai mergem… m-am tot gândit şi-ţi spun că Dia nu e pe undeva pe malul mării… dacă a plecat aşa pur şi simplu să ştii că e în lume… acolo trebuie să o cauţi, nu cred că ai s-o găseşti aici! Nu pierde vremea! Întoarce-te! **ADI**: Pe bune? Dar dumneavoastră nu veniţi?!?

DI Theodor: Nu!… am să rămân şi am să păzesc maşina… trimite pe cineva s-o ia!

ADI: Poftim?!

Dl. Theodor: …E foarte grav să şofezi o maşină fără permis!…*Bibliotec arul priveşte marea. S-a trezit. E lucid. Nu l-ar lăsa pe Adi să facă o prostie!*

Dl. Theodor: Trimite pe cineva după maşină. O să stau fără probleme… merçi de drum, dar, du-te, ia un tren şi du-te! Dani e în lume! A plecat să o cunoască! ŞTIU!

După scurtă ezitare, Adi o ia din loc. Aleargă singur pe marginea şoselii lăsându-l pe bătrân bibliotecar paznic

la maşina abandonată.

Scena 9

Chef în camera Diei. Se ciocnesc pahare. Şampanie! Dori neapărat să bea!... Se aruncă borcane de la geam să se spargă toate ghinioanele!

...Se dansează... Unii se prostesc. Puiu fumează înghiţind-o ţigara aprinsă... Jeanu scrie pereţii cu versuri, a nenorocit trusa de farduri a lui Vio. Se joacă sticla... Se aleg bezele... Puiu se ameţeşte. Iată-l făcând crize compatrioţilor! Tipă de la fereastră tuturor celor care trec pe stradă!

PUIU: Naţiune! Mă sufoc! Eu care am câştigat trei olimpiade de matematică şi încă sunt la paralela 45, mă sufoc! Nu vă e frică de Dumnezeu! El e darnic! Uite ce fulgi şi ce lumină pe gratis vă dă! GRATIS! Vine Crăciunul 2000! Cine posteşte! Nimeni!... Degeaba! Asta e! Speranţa e lumina omului sărac! De ce-i laşi Doamne să fie aşa de harnici în prostie, lene, dobitocie! Mă sufoc! Vă urăsc din drag!... Sufăr...

Ţţţţţcccrrrr! A spart un pahar în dinţi... Gura i se umple de sânge. Dori reuşeşte să-l imobilizeze.

Dia fuge speriată afară din cameră. Jeanu după ea. O ajunge pe terasa de la capătul culoarului. Ea e speriată. El o îmbrăţişează. O mângâie pe ea care tremură toată...

JEANU: Lasă... asta-i stilul lui... are exerciţiu... nu e prima oară.

DIA: Ştiu... mi-a zis... Dori... dar când auzi... dinţii pe sticlă... îngrozitor...

FLASH: Afară ninge cu fulgi mari şi graşi. El încă o mângâie pe ea. În faţa căminului îi strigă Dori şi compania ieşiţi să ia aer la o golăneală în noapte prin complexul studenţesc. Ei nu răspund de pe terasă.

Ea-l retrage în umbra terasei El îşi aprinde o ţigară. E ultima. O fumează împreună. Se sărută. Mult. Cu poftă. Ei îi place această gură mirosind a tutun.

Ea-l trage după ea. Sunt din nou în camera goală. Nu-l lasă să aprindă lumina. Precipitată ea-l trage pe el în pat.

DIA: „să nu spui nimic „nimic… nimic… să nu-mi juri „promiţi…

declari… doar taci…

acum ochii tăi sunt diamantele nopţii pentru mine… braţele tale sunt bucuria acestei nopţi căci pot să mă ţină în braţe… fii doar tandru, atent, bun şi delicat, ca şi o supă Knorr… poartă-mă „să plutesc… să zbor… să înot „să mă afund… dă-mi buzele roşii care ard… lasă-mă să te ciupesc de coaste… muşcă, dar nu tare de umăr… eşti iubitul meu în secunda asta cât pentru un secoleţ „pusi… pusi „puşii… taci „doar găngure şi sfarmă-mă…

Cei doi se iubesc. Ea-l aduce pe el spre ea. Luna pe cerul albastru. O

rază luminează grăbită chipul ei atentă să nu se trădeze. Uite că a trecut malul. Malul albastru. Îl mângâie pe bărbatul care a rămas în braţele ei. A adormit.

FLASH: Ea se ridică. Se îmbracă. Îşi ia bagajul. Iese pe uşa fără să se mai uite la el.

Grăbită trece Dia prin complexul studenţesc. Muzica, lumina de la multe ferestre, viaţa merge înainte. Dia aleargă singură pe alea pe care ninsoarea o umple de zăpadă…

Scena 10

Bucătărie. Adi îşi bea ceaiul. În bucătărie. Apare mama sa. E dimineaţă.

Lia: ’neaţa, ceva noutăţi cu Dani?

ADI: E perfect, există, îmi dă de veste că mă aşteaptă, dar nu ştiu unde! În căutări!

Lia: Ai ei, nimic?

Adi: Lor li s-a transmis să stea în banca lor…

Lia: Vezi că mâine poimâine e Crăciunul!

PETRU: ’neaţa, cred că mi-a dispărut maşina, dacă n-am uitat unde am lăsat-o!?

ADI: I-am dat eu lui Ovi să-l ducă o mătuşă la ţara!… o aduce după-amiază

PETRU: Serios? E perfect!

Un schimb de priviri între părinţi. Nu mai înţelegem nimic, dar asta e!… Adi a părăsit bucătăria…

Telefonul sună în camera lui Adi. El îl râdea în grabă.

REPORTER: Alo, 3445656... dl Adi... Brandabur... hm... sunt Bogdan Ionescu de la Tele 2000! Concursul unde sunteţi înscris de Revelionul 2000, aveţi poziţia 1754... hm, s-a întâmplat ceva cu partenera d-voastră... vă putem oferi tot sprijinul... am putea organiza o emisiune specială! 2000 în căutarea Danielei! Unde se ascunde? La ţară? La Botoşani? La Predeal? La o prietenă... noi am mai organizat astfel de acţiuni, nu ştiu dacă ne-aţi urmărit în emisiunea întâlniri neaşteptate! S-au găsit vreo 37 de homeless... unii plecaţi cu lunile... părinţii deoarei ne-au spus că nu ceva grav, dar am simţit eu că au ceva la ficat... hai să fim domnule împreună... am ceva organizat pe computer „intrăm în anul 2000, stabilim portretul psihologic al deoarei şi mergem aşa până în aprilie, până dăm de ea! Succes garantat!

Adi a închis. Îi vine să urle. Rupe calendarul. se îmbracă şi părăseşte în grabă casa... Bar. Adi se întâlneşte cu Ovi şi Cita. La o cafea. Ovi s-a tuns scurt. Aceiaşi tunsoare. Cita chicoteşte ***întruna. Adi e cam terminat.***

ADI: Zilele trec ca pe topogan!

OVI: Bătrâne am o soluţie...

ADI: Zi!

OVI: Fii atent... liniştit fără să explodezi... că am vorbit şi eu cu Dumi şi mi-a zis şi el de variantele lui... mi-a puşcat ceva... că am auzit şi eu de ăştia cu show-urile lor private... hm... Le dai semnal că o cauţi pe Dani... negociezi o figură... că e maximum 15 minute şi te înlocuiesc eu cu Cita într-un travesti care nu te-ar deranja nici pe tine...

ADI: Poftim?

OVI: Da, mă! Mă duc eu în locul tău, Cita nu are niciun fason! L-am şi pus pe Dumi să-i contacteze... acum negociază... dar sunt în principiu de acord...

ADI: Căcat! Nu! Dobitocule! Nu-nţelegi că eu trebuie să o găsesc sau tot Eu să plătesc!... dar nu să o amestec şi pe ea în porcăria asta ce mă face să mă doară capul numai când aud de ea!

CITA: Hai, măi Adi lasă romantismele, că pe mine chiar mă distrează să le iau banii şi să le mai şi arăt popoul…

ADI: Oh! Nu-nţelegeţi nimic! Dar nimic! Salut…

Adi s-a ridicat şi a plecat.

FLASH: Adi merge singur. Un oraş care se pregăteşte de sărbători. Vine Crăciunul şi anul 2000. Televizoarele transmit din vitrine programe special.

Scena 10-bis

Câteva dischete sunt rulate într-un program video dezvăluind diferite jocuri, programe, viruşi „muştele” comercializate de Adi pe filiera Ovi-Dumi. Inginerule mulţumit de cele găsite.

INGINER: Asta e Jimmy X 5001… hm e mişto de trei luni umblăm după el… tipule, eşti tare! Poate colaborăm… hm… ok! Te mai gândeşti… uite, ce spuneai că te interesează, poziţia emiţătorului mesajului din pagerul 3223340 int 35556! Rămâne între noi! N-o dădeam nici FBI!… Dacă apare o modificare te anunţăm!

Adi ia un bilet pe care inginerul a trecut o adresă. Se luminează E ok! S

a cărat în fugă!

FLASH: Adi e la o fereastră în acelaşi trenul cu care a plecat Dia. Fumează liniştit. Cu ochi larg deschişi inhalează acelaşi peisaj care se desface în faţa sa. Muntele, pe unde trece trenul.

ACTUL IV

Scena 1

FLASH*: Adi coboară în gara de munte plină de excursionişti. Undeva în zare se văd Babele. E ca şi sfinxul egiptean. Adi urcă pe potecă. Încearcă la diferite cabane. La o recepţie primeşte o informaţie.*

Urcă sus la o cameră. Bate la uşă. Aşteaptă. Uşa care se deschide. E Dia. Cei doi se privesc. Ea-l invită înăuntru. El intră după ea. Într-un colţ a fost făcut un mic pom de crăciun.

DIA: Mult ţi-a trebuit…

ADI: …dacă e atâta dragoste…

Se îmbrăţişează. Se rostogolesc prin cameră. Ea îi dă ceva de mâncare. Beau un ness rece.

DIA: hm… vin sărbătorile… ce fac ai mei?

ADI: „s-au mai calmat… ar trebui să-i mai suni…

DIA: hmmm… hai să ne plimbăm…

Dani şi Adi urcă muntele admirând priveliiştea. Stânci înalte, nemărginirea spaţiului montan, uite mai încolo o mănăstire. Se opresc în poartă. Dia stă pe gânduri şi-l trage pe Adi după ea. Evită să intre. Se opresc pe un buştean în apropiere gardului de cărămidă.

DIA: …hm… trebuie să-ţi spun ceva…

ADI: Zi!

DIA: „sunt păcătoasă… am făcut dragoste… cu cineva… era un tip mai sensibil… ştiam că n-o să-ţi placă… taci nu spune nimic… mă gândeam că nu trebuie să te oblig… să te gândeşti că uite EA mi-a dat şi virginitatea, totul şi nimic… uite tot EU SUNT!… zi ceva…

ADI: „crezi că era nevoie…

DIA: „Iubi!… Crede-mă şi eu am nevoie de putere… trebuie să mă simt stăpână…

pe mine… pe viaţa mea… să fiu eu pe picioarele mele…

ADI: „l-ai putut ţine în braţe…

DIA: Crede-mă… uneori e altceva… uneori e ca o presiune… ca într-un balon… Dacă nu te duci înainte, simţi că explodezi…

ADI: Vrăjeli, tu ştii că eu chiar dacă eram cu altcineva te vedeam numai pe tine…

DIA: „dacă iubeşti trebuie să iei pe acel cineva şi cu bune şi cu rele… cu de toate…

nu se poate împărţi viaţa… numai ce-ţi convine… dacă mă iubeşti trebuie să mă accepţi cu fiţe, cu prostiile mele, cu istericale „dar de fapt „nu atât asta cât dovada că IUBIREA ta, aia de care tot spui e nemărginită este să fii alături de mine, să mă ţii în braţe, să mă alinţi „după ce eu ţi-am greşit cel mai îngrozitor… spune-mi că orgoliul tot e fix pix… că numai ai niciun fason… că mă iubeşti ca un disperat… curvă de aş fi fost în căminel cu arabi… fii

liniştit nu e aşa dar trebuie să şi suferii, da suferi, da deavăratelea „şi să chiar vrei să-mi curăţi păcatele cu sufletul ameţit şi aiurit…

ADI: Taci! Mie îmi spui asta? Ştii ce am făcut? Ştii că mi-am vândut, nu „muştele”, viruşeii?!!!… ci creierii… am făcut un pact… am trecut dintr-o tabără într-alta… nu o să mai fiu singur de capul meu, m-am dat pe brazadă! Înţelegi?

DIA: da, iubi, am înţeles, mi-ai spus de trei ori… vrei să mai repeţi… e ok… Mergem sus în cabană şi ne futem! Cum vrei tu!

ADI: TACI!

DIA: Orice!… Dar dacă vrei să fie cum am stabilit trebuie să-mi spui acum că nimic nu ne va despărţi! Înţelegi! NIMIC!

ADI: Acum îmi dauseam ce spunea Dumi! Că nu înţelege femeile! Sunt un alt soi de aluat!…

DIA: Ei, pe dracul… acum îţi spun că voi fi a TA pentru totdeauna! Pricepi! Zi: DA! Nu e loc de întors! Mă iubeşti sau ba!

ADI: …păi de sunt aici?

DIA: hm… nu ştiu…

ADI: …vrei să te cer de nevastă?…

DIA: Vreau să-mi spui că vom fi împreună întotdeauna… înţelegi… trebuie să mă priveşti în ochi cum m-ai privit de atâtea ori… şi eu acum… după toate astea, ce ţi le-am făcut, ştiu că te DOARE… şi cred că aşa e bine, DRAGOSTEA nu e numai fericire… e şi SUFERINŢĂ… numai aşa îţi dai seama că e sentiment cu adevărat… priveşte-mă, să te cred…

Se privesc aşa în ochi. Multe clipe. Ochii lui sunt calzi şi buni… Se îmbrăţişează…

Scena 2

E seară în cameră. Lucrurile sale aruncate peste tot. Două, trei lumânări aprinse în bradul mic din caameră aranjat de Dia. Adi fumează o ţigară. Dia vorbeşte la mobil cu mama ei.

DIA: …Mamii, stai liniştită… mi-e ok, e şi Adi aici şi

rămânem până după revelion Da, da, da! îl facem aici, ne vedem în 2000... ascultă-mă, fii liniştită, trebuia să fug să fac şi eu o escapadă că altfel degeaba aveam buletin! Punct! Ştii ce? Pune-l pe tata să te ducă la o prăji, să amâne toate cariile şi protezele până după anul nou, fă ceva dragă să simţi că întinereşti! Nu mă întreba de bani! Ok? Du-te la patinaj!... BY, by...

Gata. A închis telefonul. E exasperată.

DIA: GATA!

ADI: Serios? Nu ai uitat de mine?

DIA: Iubiţelule! Eşti şupi?

El dă din cap. Aşa şi aşa. Ea înregistrează. Face câţiva paşi prin cameră gânditoare.

Cu mişcări calme, fără nimic afişat, jucat, pozat, ea începe să se dezbrace. E nudă. Se aşază ghemuluit în faţa lui. Privindu-l în faţă. Direct. Sincer. Total.

DIA: Cum era aia?

ADI: HM...

DIA: Ziceai că nu-nţelegi femeile?

ADI: Te iubesc...

DIA: Pe bune? UNU! Jur să nu te mai înşel niciodată! DOI! Jur să nu mai plec de lângă tine. TREI: Nu voi rea, făţarnică, rea ca viespea! PATRU: Îţi voi face întotdeauna de papa! Nu te voi lăsa flămânzel!" Never"!... Numai ceapă şi usturoi să nu mă pui să-ţi curăţ. Aşijderi ciorbă de burtă să-ţi gătesc... CINCI: Te spăl pe spate toată viaţa!...

ŞASE: Nu-ţi fac crize, nu te scot la plimbare când eşti la computeraş, nu distrug bugetul cu o rochie specială, nu-mi iau bijuterii pe neve... ZECE: Nu voi aaabandooonaaa, la, ra, ra! Amorul pasional! Tu vei zeul meu!... Oh! Iubi, tu ce-mi promiţi? Spune-mi ceva nou, fain, mişto! Un gând marfă! ASCULT!

ADI: HM... pusi... tu chiar vrei să te măriţi cu mine?

DIA: OH! M-ai mai cerut de cinci ori! Zi-mi ceva mai personal, mai special, iubi, ce-i cu tine, fă un efort! Unde-ţi sunt minţile!: ...Hai, aştept!...

ADI: „hm... mă enervează că a trebuit să predau dischetele acelea... întotdeauna cineva va putea să dea de

mine… şi e clar că Ovi, Dumi, compania nu o mai învârt afaceri… ştiu că vă trebuie să schimb placa, că erau şi proşti, dar mie îmi plăcea de ei… oricum vine o vreme când te dai pe brazdă… ştii cum hoţul devine poliţist, bişniţarul se face vameş… iar hacker-ul predicator…

DIA: Iubi, mă înnebuneşti. Punct. Lasă-l pe Ovi şi toţi ceilalţi! Eşti cu mine! EU

sunt AICI!… Madona ta! Lasă vrăjelile şi zi-mi: nu-ţi ard palmele după iepuraşii mei!

ADI: Iubi!

DIA: Sărută-mă! Lung! Până la revel!…

Ea l-a încălecat. Îl îmbrăţişează. Puţin jucându-se, vrând să fie mai experimentată decât este, sărutându-l pe ochii, suflându-i o geană. Stând îmbrăţişaţi, imobilizaţi, faţă în faţă, ascultându-l: iubi, mă vrei?… acum… *şi bătăile inimii…*

ADI… da, da, da… dar pot încă aştepta…

DIA: „eşti un scump!… iubi!…

Ea s-a învelit într-o pătură. Stau aşa. Noaptea s-a lăsat afară. Luna, zăpada de afară, focul care mai pâlpâie în sobă, ei doi care se privesc, mâna lui care îi mângâie buzele…

DIA: Când eram mică mi-era frică de prăsări… dacă mă iau şi te duc sus şi te lasă să cazi…

ADI: „eu nu înţelegeam chestia cu pământul… mi se părea că la capăt e un zid… iar apoi sunt doar valurile mării…

DIA: …după ce am plecat te-am visat… erai aşa de lin… şi atent… uneori când te vedeam de departe, singur, undeva în pustiu… mergând, mergând, mergând…

mi se părea că sunt aşa de rea, ca o criminală… foarte egoistă… **ADI**: „l-am dus pe nenea Theodor la mare… e deştept… **DIA**: „hm…

ADI: „da, mi-a zis că precis eşti în lume…

DIA: „În lumea largă şi rea!?!… **ADI**: „nu ţi-a fost dor… **DIA**: …uneori da… uneori nu!

El o loveşte încet, aşa în surdină cu pumnul în ceafă. Sunt lovituri care o dor pe ea, dar le rabdă. Telefonul sună.

Mult. El se întinde după receptor.

ADI: „hm „Bună Ovi!… ce faci, băăă!… Hai, mă, fii serios… Cum adică te solicită

…şi ce ai negociat… pe dracu'… lasă-l în pace… ce ţi-e frică… şi lui Dumi… hm… nu ştiu… cum adică asta nu e prietenie… nu pot şi nu vreau şi nu am chef să mă mişc de aici, ce eşti aşa de speriat… prietenia… hai mă Ovi, ce să uit?… lasă berile şi gagicile… Ba da! Vreau să te ajut… şi ce să mănânc rahatul tău… uite îţi vând un pont… trage de timp… înţelegi „cât mai mult… mai şi acceptă, dar trage de timp… cu Cita… vă faceţi că acceptaţi şi poţi exact la momentul ZERO să zici că BA! Să vezi dacă o să mai aibă cine să-ţi spună ceva… un mic pontuleţ… Strategia! Trage de timp… ca la pescuit!… Gata… la mulţi ani!

A lăsat telefonul jos. O regăseşte pe ea. E puţin speriată. Îi simte tensiune. Nici lui nu îi e pre bine…

DIA: „e nasol?

ADI: „ştii ce mă bucur că suntem împreună…

DIA: …iubi, iubi, iubi…

Au adormit aşa. Firave raze ale lunii se lasă în camera. Sunt împreună…

Scena 3

Adi şi Dia dansează printre cei care sărbătoresc revelionul la cabană. Trei televizoare merg transmiţând diverse programe.

FLASH*: Ştiri, concursuri, divertisment. Două naşteri aşteptate în aceste momente, interviuri de pe stradă cu trecători, se lansează Şampania Mileniului şi Detergentul WHITE 2000! De două mii de ori mai alb, la Costeşti au fost descoperite câteva vase de pe la 1.000 cu diverse inscripţionări, sectanţi ascunşi într-un buncăr, concursul TELE 2000*

unde la numărul 1754, cei doi: Adi şi Dia se privesc în ochi, dar uite că apar Cita şi Ovi, care concurează la proba de dansuri.

DIA: …nu e de beleaa?!

ADI: Ovi e un tip care cade întotdeauna în picioare!

DIA: Dacă zici tu…

Lui Adi îi face semn un tip. Un NOROC peste mese! îi răspunde. O strânge pe fata:

ADI: E iubita mea! E cea mai naşpa!

DIA: Puaf! Crazy!

ADI: Să-mi spăl dinţii în alcool! mai vreau o gură şi pot să mor!

DIA: Dă-ţi în petec şi voi scăpa!

ADI: În noaptea asta! Astaaa! Nu-mi scapă nicio muscă!

Ea îi râde. Provocator. Destrăbălator!

DIA: Spune-mi o vorbă dulce!

ADI: Pişcă-mă!

DIA: O porcărioooaaarăăă!

ADI: Exploodeeez la cocoşel! Explooodeeez! Iubireeea meeea!

FLASH: La televizor apar diverşi politicieni. Stârnesc dezaprobare. Exclamaţii de protest. Muzica acoperă vacarmul!

Un tip, aşa pe vreo 50, care era alături de ei la masă şi se abţiguise se ridică pe scaun şi imitându-l, parodindu-l, cu vervă, pe Ceaşcă-Ceauşescu, îşi dă drumul la un mic discurs:

CEAŞCĂ-CEAUŞESCU: „ăăââă... stimaţi tovarăşi... acum la intrarea în 2000, vă reamintesc lungul drum pe care l-aţi străbutut prin istoririle moderne şi unde PCR, v-a fost far călăuzitor! Şi mama, şi tată, şi o locomotivă care nu a rămas fără cărbuni! Nu uitaţi la intrarea în 2000, că cu câte eforturirile, sunteţi aici! Noi, fără promisiunile electorale cu care vă înnebunesc unii, v-am plătit datoriile, v-am tăiat papa, v-am dat raţii, v-am oferit bucăţica de muncă... toţi aţi muncit şi o să mai munciţi! Nu uitaţi, stimaţi tovarăşi de noi! Munca şi iar muncă! Sunaţi la 9998877, primele 20 de scecunde le suportă organizaţia PRE-Bucureşti! Spuneţi cine este ultimul martir al partidului nostru şi un FORD CAPRI 2000 este la dispoziţia d-voastră pentru a-l şofa cu membri de elită ai organizaţiei...

Prin atâta rumoare care nu a putut să-l acopere, unul

care este chiar Gyuri Pascu se ridică

PSEUDO-GYURI-PASCU: Ba sunaţi la 999887ŞASE! Primele 20 de secunde sunt

FREE! Spuneţi în ce mileniul vom fi mâine şi un paşaport NATO pentru d-voastră şi toată familia va fi în treizeci de minute la dispoziţia d-voastră! Persoanele sub 30 de ani au prioritate! Prioritate către mileniul III!…

Urale, ţipete, pahare sparte de pereţi, doi tipi sub 30 urcă scara. Nu răspund apeluri. Ea e capul pe umărul lui. Jos toată lumea dansează. Carnavalul e în toi!

ACTUL V

Ei doi sunt sus. Într-o cămăruţă mică. Doar o lumânare îl lasă ea să aprindă. Soba duduie. Fereastra e deschisă.

Se privesc în ochi. Este noaptea pe care au aşteptat-o atâta! El îşi rupe hainele, ea şi le aruncă prin cameră. Un scaun, o noptieră sunt aruncate afară pe geam. Doar ei! Cu un sifon el se duşează. Pereţii îi stropeşte.

Se privesc în ochi. O cruciuliţă este atârnată de a pe perete. Cu un cuţit îşi crestează el umărul, cu o agrafă îşi zgârăie ea pielea de deasupra inimii.

Sunt nuzi. Doar ochi în ochi… drept în faţă… pentru câteva clipe îşi readuc aminte de tot: Flash: tatuajul dureros al ei, scandalul de la prima beţie a lui, nufărul furat şi atârnat în prezervativ, goana cu motocicleta, baia în lac, jurământuil făcut lunii, braţul lui arzând, drumul în noapte, autoflagerările, lovitura de la cursul valutar, el în faţa mării, cheful din complex, stăpânii oraşului pe Conti, reîntâlnirea… Totul

…sunt împreună. Se iubesc. Inhalându-şi fiecare respiraţie, mirându-se unul de altul, temându-se de clipa imediat următoare, simţind că sunt stăpânii lumii! Au fost atât de departe, sunt atât de aproape!

Ei doi, buzele lor, inima lor, pentru o viaţă!…

FLASH: Undeva, departe, un detaliu, un ceva macro, un cipuleţ de al lui atacă un fişier, este virusul JIMMY-bis 2000 version: pro Dani!!!… cel ce şterge numele lui Adi dintr-un fişier, apoi pe cel lui Dani, continuă apoi să

deleteze baze de date, una după alta. Răspunzând la orice întrebare de genul: Did you want delete... prin YES! Se şterg unul după altul fişiere, viruşi, alte baze de date, telecomnicaţii, nume din concursul TELE 2000. În final JIMMY – bis 2000 version pro Dani cere o verificare... în FILE MANAGER... ne se ştie nimic de Adi... Adi-cel care a redevenit o fiinţă neidentificabilă în viaţă-cel al lui Dia!

Dia, lângă care stă acum, el, Adi. Amândoi îmbrăţişaţi. Luna de pe cerul albastru le mai pregăteşte ceva!

Sunt singuri. Unul în braţele celuilalt. Nu vor să coboare jos. Încet, încet îşi revin la viaţă. Ea reîmbracă rochia de mireasă a bunicii. Nu vor să coboare jos. Afară sus pe munte. Evadează pe fereastră, îmbrăcaţi sumar cu sacii de dormit, par nişte cosmonauţi. Într-un minim echipament cară după ei: şampania, paharele de cristal.

Iată-i alergând spre BABE. Spre platou. Acolo este Babele, asemeni sfinxului egipteaan!

Îşi zdreslec degetele căţărându-se sus. Deasupra lor doar stele, un câmp magnetic ce îi înfioară, se ţin în braţe, minute lungi în şir, au băut şampania, paharele le-au aruncat jos, ei sunt împreună, stau aşa privindu-se în ochi, realizând că dimensiunea a tot ce a fost şi va fi!

ADI: IUBI!

DIA: IUBI!

ADI: Suntem împreună...

DIA: Da, încă şi vom mai fi...

ADI: „eu te simţeam atât de aproape şi când erai departe...

DIA: „şi eu...

ADI: ...spune-mi că mă iubeşti... **DIA**: „de ce? Nu mă crezi... ştii... **ADI**: hmm?...

DIA: ...a fost minunat! **ADI**: MINUNAT! **DIA**: BESTIE!

ADI: hm... pusi!

DIA: „ştii... îmi dauseam că parcă am făcut-o de nu ştiu câte ori... până acum...

ADI: ...da, a fost minunat... parcă acum te ţin în

braaţe... la km 0!

DIA: ...mai ţii minte jurământul făcut lunii?!?

ADI: ...nufărul furat!

DIA: ai fost un dulce! Ştii...

ADI: ştii...

DIA: Un cavaler, mai ales, atunci când mâna ţi-ai ars-o!

ADI: Tu eşti prinţesa mea! Prinţesa zăpezilor!

DIA: IUBIII!

ADI: Da. să fie să trăiţi!

DIA: hm... dacă...

ADI: „dacă...

DIA: Dacă am avea un băieţel sau o fetiţă... dată de la Dumnezeu... hm... nu te-ai gândit?!

ADI: Nu... eu sunt, ştii, cam idiot! **DIA**: ştii... pare ceva greu, imposibil?!? **ADI**: La noi imposibilul e mai posibil!

DIA: Eu cred că asta m-ar obliga să ştiu clar ce vreau... să mă decid ce voi face...

şi ştii că sunt puternică!

ADI: Taaaree ca piatraaa!

DIA: Aşa, braavo, nu ţi s-ar părea că e aşa o şansă!?!

ADI: hm... da, cred că ia-mi bloca pe mulţi, uneori mă întreb şi eu cum reuşesc aşa să fiu întotdeauna pe invers... oricum un compagnion sunt convins că ne-ar fi un ceva ajutător!

DIA: Eu simt că am pornit-o de a binelea în viaţă!

ADI: Exact!...

DIA: Nici nu ştiu ce ar fi bine... un băieţel... o fetiţă...

ADI: Să fie isteaţă ca tine...

DIA: Nu ai zice ba...

ADI: NON!

DIA: „hm... nu ai gândi că te leg de mine...

ADI: Nu mă lasa! E perfect!

DIA: Iubi!

ADI: For EVER!

Se îmbrăţişează. Rotind-o el pe ea în braţe. Vălul ei de mireasă pluteşte deasupra zăpezii! Nu simt răceala

nopţii ce le îngheaţă lacrimile pe buzele ce ard…

& **FLASH***: (toată libertatea regizorului) În jurul lor aleargă ca în vis imaginile demonice de care au fugit: tonomatul televizionat, şoferul care a jignit-o pe stradă, mafioţii de la hotel, tipul cu tatuaj etc, totul într-un dans indian în care figurile li se tot alungesc încercând să se apropie, iar un foc aruncat parcă de părul Diei le arde feţele şi-l respinge. Nici Diavolul nu s-ar putea lipi de ei!…*

Adi şi Dia sunt îmbrăţişaţi. Un sărut, fulgii care ning sub stele îi face să plutească ca la Chagall. Sunt împreună, nu i-ar doborî nici Niagara, s-ar întinde pe Masa Tăcerii a lui Brăcuşi ca să numere stele, până una alta sunt aici ştiind că nu se vor despărţi niciodată! Dragostea îi va duce în viaţă înainte!

Cerul plin de stele. Un albastru, să tot zbori!

Un ţipăt de copil, de bebeu nou-născut şi sănătos tun, se urcă sus, sus, sus, SUS!… **VOCE-NOU NĂSCUT**: aaa! aaa… Până la Dumnezeu!

BUCUREŞTI, 27.12.1999